Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 16ης Δεκεμβρίου 2015*

«Εξωσυμβατική ευθύνη — Τοπικός υπάλληλος τοποθετημένος στην αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Αίγυπτο — Λήξη συμβάσεως — Παράλειψη της αντιπροσωπείας να αποστείλει στον αιγυπτιακό οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως τη βεβαίωση περί λήξεως της συμβάσεως του υπαλλήλου καθώς και να τακτοποιήσει εκ των υστέρων την κατάστασή της αυτή — Παραγραφή — Διαρκής ζημία — Εν μέρει απαράδεκτο — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Εύλογος χρόνος — Άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Κατάφωρη παραβίαση κανόνα δικαίου που απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες — Βεβαία ζημία — Αιτιώδης συνάφεια»

Στην υπόθεση T-138/14,

Randa Chart, κάτοικος Woluwe-Saint-Lambert (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους T. Bontinck και A. Guillerme, δικηγόρους,

ενάγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ), εκπροσωπούμενης από τον S. Marquardt και την M. Silva,

εναγομένης,

με αντικείμενο αγωγή αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η ενάγουσα λόγω παραλείψεως της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Κάιρο (Αίγυπτος) να αποστείλει στον αιγυπτιακό οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως, μετά την παραίτησή της, βεβαίωση περί της λήξεως της απασχολήσεώς της και να τακτοποιήσει εκ των υστέρων την κατάστασή της αυτή,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen, πρόεδρο, F. Dehousse και A. M. Collins (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: S. Bukšek Tomac, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 2ας Ιουλίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Τον Μάιο του 1990 η ενάγουσα, Randa Chart, η οποία είχε τότε την αιγυπτιακή ιθαγένεια, προσελήφθη από την αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο Κάιρο (Αίγυπτος) (στο εξής: αντιπροσωπεία) ως τοπική υπάλληλος προκειμένου να ασκήσει τα καθήκοντα βοηθού διοικήσεως. Υπαγόταν στο αιγυπτιακό καθεστώς κοινωνικής ασφαλίσεως.

2 Μεταγενέστερα, η αντιπροσωπεία συμμετείχε στη σύνθεση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ).

3 Στις 8 Οκτωβρίου 2001, αφού είχε λάβει άδεια για προσωπικούς λόγους από τις 20 Οκτωβρίου 2000, η ενάγουσα υπέβαλε την παραίτησή της και εγκαταστάθηκε στο Βέλγιο προκειμένου να απασχοληθεί σε νέα θέση εργασίας εκεί.

4 Σε ημερομηνία που δεν διευκρινίζεται κατά τη διάρκεια του έτους 2004, η ενάγουσα παρέλαβε διαμέρισμα στο Κάιρο, το οποίο είχε αγοράσει βάσει σχεδίων το 1998.

5 Στις 3 Φεβρουαρίου 2005 η ενάγουσα απηύθυνε σε πρώην συνάδελφό της στην αντιπροσωπεία μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με το εξής περιεχόμενο:

«[Μ]ετά τη συναρπαστική μου εμπειρία στην Ευρώπη, σκέφτηκα να γυρίσω στο σπίτι μου! Έτσι, πέρασα από πολλές συνεντεύξεις σε αλλοδαπές εταιρίες/οργανισμούς στην Αίγυπτο και έχω λάβει μια προσφορά θέσεως εργασίας από την UNDP. Με έκπληξη διαπίστωσα ότι δεν βρίσκω το συνταχθέν από την αντιπροσωπεία (τελευταίος εργοδότης) έντυπο λήξεως της υπηρεσίας μου.

Το έγγραφο αυτό έπρεπε να βρίσκεται στον φάκελό μου στην αντιπροσωπεία. Θα μπορούσατε σας παρακαλώ να μου στείλετε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο σαρωμένο από ηλεκτρονικό υπολογιστή [το εν λόγω έγγραφο], και στη συνέχεια να μου αποστείλετε το πρωτότυπο στη διεύθυνσή μου στις Βρυξέλλες […]».

6 Σύμφωνα με τις εξηγήσεις της ενάγουσας που περιλαμβάνονται στα δικόγραφά της και δεν αμφισβητούνται από την ΕΥΕΔ, το τυποποιημένο έντυπο για το οποίο γίνεται μνεία στο μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που παρατίθεται στη σκέψη 5 ανωτέρω είναι μια βεβαίωση, καλούμενη «estemara 6», την οποία, εντός επτά ημερών από τη λήξη της συμβάσεως εργασίας του υπαλλήλου του, ο εργοδότης υποχρεούται να συντάξει σε τρία αντίτυπα, ήτοι, ένα πρωτότυπο προοριζόμενο για τον αιγυπτιακό οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως, ένα αντίγραφο προοριζόμενο για τον εργαζόμενο και ένα αντίγραφο προοριζόμενο για τον εργοδότη, και να χορηγήσει [το πρωτότυπο] στον αιγυπτιακό οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως. Η χορήγηση του τυποποιημένου αυτού εντύπου είναι αναγκαία προκειμένου να κλείσει ο φάκελος κοινωνικής ασφαλίσεως που συνδέει αυτόν τον εργαζόμενο με αυτόν τον εργοδότη, να ανοίξει νέος φάκελος κοινωνικής ασφαλίσεως με νέο εργοδότη και προκειμένου ο εργαζόμενος να μπορέσει να ασκήσει τα συνταξιοδοτικά του δικαιώματα στο τέλος της επαγγελματικής του σταδιοδρομίας.

7 Την 1η Απριλίου 2005 η ενάγουσα έλαβε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου από αιγυπτιακή εταιρία στην οποία είχε αναζητήσει εργασία, στο οποίο αναφερόταν ότι «ήταν ακόμη αναγκαίο ένα διοικητικό έγγραφο από μέρους της προκειμένου να οριστικοποιηθεί η διαδικασία προσλήψεως». Ο συντάκτης του μηνύματος υπογράμμιζε ότι ήλπιζε ότι η ενάγουσα θα μπορούσε, το συντομότερο δυνατόν, να του διαβιβάσει το έγγραφο αυτό και να υπογράψει τη σύμβαση εργασίας.

8 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 11ης Αυγούστου 2005, η ενάγουσα υπέβαλε εκ νέου ενώπιον της αντιπροσωπείας το αίτημά της για τη χορήγηση του εντύπου «estemara 6» στο όνομά της, καθόσον δεν είχε λάβει απάντηση στο μήνυμά της ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 3ης Φεβρουαρίου 2005. Σημείωνε ιδίως ότι είχε περάσει με επιτυχία από συνέντευξη για πρόσληψη στο Κάιρο και ότι δεν ήθελε να διακινδυνεύσει να «απολέσει» την προσφορά που της είχε γίνει, όπως είχε συμβεί με το UNDP επειδή δεν είχε καταστεί δυνατό να προσκομίσει το εν λόγω έντυπο.

9 Με επιστολή της 13ης Σεπτεμβρίου 2005, που της είχε απευθύνει ένας ενδεχόμενος εργοδότης στην Αίγυπτο, η ενάγουσα έλαβε γνώση ότι η αντιπροσωπεία είχε, στην πραγματικότητα, παραλείψει να χορηγήσει το έντυπο «estemara 6» στον αιγυπτιακό οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως, οπότε, ως προς αυτόν, η ενάγουσα εθεωρείτο ακόμα ως εργαζόμενη στην αντιπροσωπεία. Ο εργοδότης αυτός διευκρίνιζε ότι, αν δεν ελάμβανε το εν λόγω έντυπο εντός μίας εβδομάδας, θα ήταν αναγκασμένος να ματαιώσει την πρόσληψη της ενάγουσας.

10 Στις 10 Ιανουαρίου 2006, μια άλλη αιγυπτιακή εταιρία προσέφερε στην ενάγουσα θέση εργασίας, διευκρινίζοντας ότι μπορούσε να αρχίσει να εργάζεται μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας προσλήψεως.

11 Η ενάγουσα υπέβαλε εκ νέου ενώπιον της αντιπροσωπείας το αίτημά της για τη χορήγηση του εντύπου «estemara 6» στο όνομά της, στις 14 Μαρτίου και στις 12 Σεπτεμβρίου 2006.

12 Στις 6 Μαρτίου 2007 άλλη εταιρία εδρεύουσα στην Αίγυπτο απηύθυνε επιστολή στην ενάγουσα, με την οποία την ενημέρωνε ότι επιθυμούσε να της προσφέρει μια θέση εργασίας ως προσωπικής βοηθού του γενικού διευθυντή, αλλά ότι δεν μπορούσε να το κάνει, λόγω της ελλείψεως του εντύπου «estemara 6» στο όνομά της.

13 Η ενάγουσα κάλεσε εκ νέου την αντιπροσωπεία να της αποστείλει έντυπο «estemara 6» στο όνομά της στις 7 Μαρτίου και στις 3 Δεκεμβρίου 2007 καθώς και στις 20 Φεβρουαρίου 2008.

14 Τον Αύγουστο του 2008, η ενάγουσα απέκτησε τη βελγική ιθαγένεια.

15 Στις 5 Φεβρουαρίου 2009 η ενάγουσα απέστειλε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην αντιπροσωπεία, στο οποίο ανέφερε ότι, το 2007, είχε αποφασίσει να «εκκαθαρίσει την κοινωνική της ασφάλιση στην Αίγυπτο» και ότι, με την ευκαιρία αυτή, είχε πληροφορηθεί από τον αιγυπτιακό οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως ότι ο φάκελός της κοινωνικής ασφαλίσεως ήταν ακόμη ανοιχτός, επειδή η αντιπροσωπεία δεν είχε διαβιβάσει στον εν λόγω οργανισμό το έντυπο «estemara 6». Ανέφερε επίσης ότι, τον Νοέμβριο του 2007, είχε επικοινωνήσει με την αντιπροσωπεία, η οποία της είχε επιβεβαιώσει ότι το έντυπο δεν περιλαμβανόταν στον προσωπικό της φάκελο. Τέλος, κάλεσε εκ νέου την αντιπροσωπεία να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να καταστεί δυνατό το κλείσιμο του φακέλου της κοινωνικής ασφαλίσεως.

16 Την ίδια ημέρα, η αντιπροσωπεία απάντησε στην ενάγουσα ότι θα κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίλυση του προβλήματος, αλλά ότι χρειαζόταν λίγο χρόνο.

17 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 21ης Μαρτίου 2009 η ενάγουσα ζήτησε από την αντιπροσωπεία να την ενημερώσει για την εξέλιξη της υποθέσεως. Επειδή δεν έλαβε καμία απάντηση στο μήνυμά της αυτό, απευθύνθηκε εκ νέου στην αντιπροσωπεία με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις 20 Απριλίου 2009.

18 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 23ης Απριλίου 2009 η αντιπροσωπεία ενημέρωσε την ενάγουσα ότι προσπαθούσε ακόμη να βρει λύση στο πρόβλημά της και ότι θα επικοινωνούσε μαζί της όταν θα είχε περισσότερες πληροφορίες.

19 Στις 30 Σεπτεμβρίου 2009, καθόσον δεν είχε νέα από την αντιπροσωπεία, η ενάγουσα ζήτησε εκ νέου από αυτήν να την ενημερώσει για την εξέλιξη της υποθέσεως. Υπέβαλε εκ νέου το αίτημα αυτό μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις 27 Οκτωβρίου 2009, το οποίο έμεινε επίσης αναπάντητο.

20 Στις 15 Φεβρουαρίου 2010 η ενάγουσα απέστειλε επιστολή στον προϊστάμενο του τμήματος K5 «Τοπικοί υπάλληλοι» της γενικής διευθύνσεως «Εξωτερικές σχέσεις» της Επιτροπής (στο εξής: ΓΔ Εξωτερικές σχέσεις), με την οποία υπενθύμιζε τα γεγονότα που είχε εκθέσει με το μήνυμά της ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 5ης Φεβρουαρίου 2009 (βλ. σκέψη 15 ανωτέρω) και παρέθετε τις διάφορες διαδοχικές της ανταλλαγές μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με την αντιπροσωπεία, διαμαρτυρόμενη για την αδράνεια καθώς και την έλλειψη διαφάνειας και επικοινωνίας εκ μέρους της αντιπροσωπείας.

21 Με επιστολή της 4ης Μαρτίου 2010 ο προϊστάμενος του τμήματος K5 δήλωσε ότι λυπόταν που η αντιπροσωπεία δεν είχε απαντήσει στα αιτήματα της και ότι χρειαζόταν λίγο χρόνο για να λάβει τις σχετικές πληροφορίες από την αντιπροσωπεία.

22 Με επιστολή της 18ης Μαρτίου 2010 η αντιπροσωπεία ζήτησε από τις αρμόδιες για τη μετανάστευση και τα διαβατήρια αιγυπτιακές αρχές να εκδώσουν ένα «movement certificate» (πιστοποιητικό κυκλοφορίας) στο όνομα της ενάγουσας, το οποίο θα βεβαίωνε ότι η ενάγουσα είχε αναχωρήσει από την Αίγυπτο το 2001 και προοριζόταν για τον αιγυπτιακό οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως.

23 Με επιστολή της 25ης Μαρτίου 2010 οι εν λόγω αρχές απάντησαν στην αντιπροσωπεία ότι το έγγραφο αυτό μπορούσε να χορηγηθεί μόνο στις δικαστικές αρχές ή στον ενδιαφερόμενο και, στην τελευταία αυτήν περίπτωση, αποκλειστικά κατόπιν αιτήσεως του ιδίου.

24 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 26ης Μαρτίου 2010, υπάλληλος του τμήματος K5 «Τοπικοί υπάλληλοι» της ΓΔ Εξωτερικές σχέσεις ενημέρωσε την ενάγουσα ιδίως ότι, κατόπιν επικοινωνίας με την αντιπροσωπεία, προέκυπτε ότι έπρεπε να εκδοθεί από τις αρμόδιες για τη μετανάστευση και τα διαβατήρια αιγυπτιακές αρχές ένα «movement certificate» το οποίο θα βεβαίωνε ότι η ενάγουσα είχε αναχωρήσει από την Αίγυπτο το 2001 και ότι η αντιπροσωπεία είχε ήδη προβεί σε όλες τις αναγκαίες προς τούτο ενέργειες.

25 Τον Μάιο του 2010 ο σύζυγος της ενάγουσας συνάντησε, στο Κάιρο, τον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας, ο οποίος του εξήγησε ότι, προκειμένου να καταστεί δυνατό το κλείσιμο του φακέλου κοινωνικής ασφαλίσεως της συζύγου του, έπρεπε η ίδια να ζητήσει ένα «movement certificate» ενώπιον των αρμόδιων για τη μετανάστευση και τα διαβατήρια αιγυπτιακών αρχών.

26 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 14ης Ιουνίου 2010 η ενάγουσα γνωστοποίησε στην αντιπροσωπεία ότι ένας νομικός καθώς και ένας «διοικητικός νομικός σύμβουλος» την είχαν συμβουλεύσει να μην ζητήσει το «movement certificate». Προσέθεσε ότι συμμεριζόταν την άποψή τους κατά την οποία εναπόκειτο στην αντιπροσωπεία να βρει λύση στο πρόβλημα και κατά την οποία η αίτηση αυτή θα μπορούσε να της προκαλέσει σοβαρή ζημία, δεδομένου ότι αυτού του είδους τα έγγραφα τα ζητούσαν επίσης άτομα ύποπτα τελέσεως αδικημάτων, προκειμένου, ιδίως, να αποδείξουν ότι έχουν άλλοθι.

27 Στις 13 Οκτωβρίου 2010 η ενάγουσα απηύθυνε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην αντιπροσωπεία για να ενημερωθεί σχετικά με τα μέτρα που είχε λάβει η αντιπροσωπεία προκειμένου να κλείσει ο φάκελός της κοινωνικής ασφαλίσεως. Στο μήνυμά της αυτό, επανέλαβε ότι θεωρούσε την προτεινόμενη από την αντιπροσωπεία λύση, ήτοι να λάβει ένα «movement certificate», ακατάλληλη και μη αποδεκτή. Καλούσε την αντιπροσωπεία να της δώσει μία «σαφή και συγκεκριμένη απάντηση» μέχρι τα μέσα του μηνός Νοεμβρίου 2010.

28 Στις 17 Οκτωβρίου 2010 κατόπιν συναντήσεως μεταξύ εκπροσώπου της αντιπροσωπείας και ενός υπεύθυνου του αιγυπτιακού οργανισμού κοινωνικής ασφαλίσεως, ο οργανισμός αυτός ζήτησε ο ίδιος από τις αρμόδιες για τη μετανάστευση και τα διαβατήρια αρχές να του διαβιβάσουν ένα «movement certificate» σχετικά με την ενάγουσα. Στην αίτηση αυτή δεν δόθηκε καμία συνέχεια.

29 Στις 8 Μαρτίου 2011 ο Αιγύπτιος σύμβουλος της ενάγουσας απηύθυνε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας με το οποίο, μεταξύ άλλων, του ζητούσε να κάνει μια οικονομική προσφορά εντός προθεσμίας ενός μηνός προκειμένου να επιλυθεί με φιλικό διακανονισμό η σχετική με τον φάκελο κοινωνικής ασφαλίσεως της πελάτισσάς του διαφορά.

30 Με επιστολή της 7ης Απριλίου 2011, ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας απάντησε στον Αιγύπτιο σύμβουλο της ενάγουσας ότι η υπόθεση ήταν ακόμη υπό εξέταση και ότι θα ελάμβανε απάντηση στο αίτημά του πριν από τις 18 Απριλίου 2011.

31 Στις 17 Μαΐου 2011, ο Αιγύπτιος νομικός σύμβουλος της ενάγουσας έγραψε εκ νέου στον προϊστάμενο της αντιπροσωπείας, διαμαρτυρόμενος για τη μη λήψη απαντήσεως στο αίτημά του και καλώντας τον να ενεργήσει πριν από τις 3 Ιουνίου 2011.

32 Με επιστολή της 19ης Μαΐου 2011 ο προϊστάμενος της αντιπροσωπείας δήλωσε στον Αιγύπτιο σύμβουλο της ενάγουσας ότι η αντιπροσωπεία δεν μπορούσε να δεχθεί να της επιβληθεί προθεσμία για να απαντήσει στο αίτημά του και ότι η υπόθεση ήταν ακόμη υπό εξέταση.

33 Στις 13 Ιουνίου 2011 η ενάγουσα υπέβαλε καταγγελία ενώπιον του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή κατά της ΕΥΕΔ, με την οποία αμφισβητούσε τον τρόπο με τον οποίο η αντιπροσωπεία είχε χειριστεί το πρόβλημα του φακέλου της κοινωνικής ασφαλίσεως στην Αίγυπτο.

34 Τον Νοέμβριο του 2011 η ενάγουσα διαβίβασε στον αιγυπτιακό οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως το έντυπο «estemara 6», το οποίο η αντιπροσωπεία αποδέχθηκε τελικώς να της διαβιβάσει τον Οκτώβριο του 2011. Ο οργανισμός εντούτοις απέρριψε το έντυπο αυτό, με την αιτιολογία ότι ήταν προχρονολογημένο, επειδή είχε ως ημερομηνία τον Οκτώβριο του 2001.

35 Στις 8 Μαρτίου 2013 ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής εξέδωσε την απόφασή του επί της καταγγελίας που είχε υποβάλει η ενάγουσα. Έκρινε ότι η αντιπροσωπεία έφερε την ευθύνη της μη υποβολής, εντός των προβλεπομένων προθεσμιών, του εντύπου «estemara 6» και ότι κάθε ζημία που υπέστη η ενάγουσα πριν από τον Μάιο του 2010 και η οποία συνδεόταν με την παράτυπη κατάστασή της όσον αφορά την κοινωνικής της ασφάλιση ήταν συνέπεια αυτής της μη υποβολής καθώς και της συνεχιζόμενης παραλείψεως της αντιπροσωπείας, μετά το 2001, να τακτοποιήσει την κατάσταση αυτή. Αντιθέτως, εκτίμησε ότι κάθε ζημία που υπέστη η ενάγουσα μετά τον Μάιο του 2010 έπρεπε να καταλογιστεί στην ίδια λαμβανομένης υπόψη της αρνήσεώς της να ζητήσει ένα «movement certificate» από τις αρμόδιες αιγυπτιακές αρχές.

36 Προκύπτει επίσης από την απόφαση αυτή ότι ο Διαμεσολαβητής είχε προτείνει φιλικό διακανονισμό στην ΕΥΕΔ συνιστάμενη, ιδίως, στο να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για το κλείσιμο του φακέλου κοινωνικής ασφαλίσεως της ενάγουσας μόλις η ενάγουσα θα της προσκόμιζε το «movement certificate», να καταβάλει στην κοινωνική ασφάλιση κάθε υπολειπόμενο ποσό οφειλόμενο για την ενάγουσα, συμπεριλαμβανομένων τυχόν προστίμων δυνάμενων να επιβληθούν, και να εξετάσει με επιμέλεια κάθε τεκμηριωμένο αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη η ενάγουσα πριν από τον Μάιο του 2010.

37 Αφού διαπίστωσε ότι η ΕΥΕΔ δεσμεύτηκε να συμβιβαστεί ως προς τα δύο πρώτα σημεία της προτάσεως φιλικού διακανονισμού, ο Διαμεσολαβητής έθεσε την υπόθεση στο αρχείο όσον αφορά αυτές τις πτυχές της καταγγελίας. Όσον αφορά τη ζημία που φέρεται ότι υπέστη η ενάγουσα πριν

από τον Μάιο του 2010, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι η ενάγουσα δεν είχε προσκομίσει αποδείξεις για την ύπαρξή της, και ως εκ τούτου, έθεσε την πτυχή αυτή της καταγγελίας στο αρχείο κρίνοντας ότι δεν ήταν αναγκαία καμία πρόσθετη συναφής έρευνα.

38 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 10ης Ιουλίου 2013 ο σύζυγος της ενάγουσας, επισημαίνοντας ότι η ενάγουσα είχε προσφάτως αποκτήσει το «movement certificate», ζήτησε από την ΕΥΕΔ να οργανώσει συνάντηση προκειμένου να «κλείσει οριστικά [ο] φάκελος». Στις 16 Ιουλίου 2013, απαντώντας στο εν λόγω μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, η ΕΥΕΔ κάλεσε την ενάγουσα να αποστείλει το πιστοποιητικό αυτό στην αντιπροσωπεία. Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της ίδιας ημέρας, ο σύζυγος της ενάγουσας γνωστοποίησε στην ΕΥΕΔ ότι η ενάγουσα έθετε ως προϋπόθεση για την προσκόμιση του «movement certificate» την πραγματοποίηση συναντήσεως κατά την οποία θα επιλυόταν επίσης το ζήτημα της αποκαταστάσεως των ζημιών που είχε υποστεί. Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 17ης Σεπτεμβρίου 2013, η ΕΥΕΔ δήλωσε στην ενάγουσα ιδίως ότι, με την απόφασή του της 8ης Μαρτίου 2013, ο Διαμεσολαβητής είχε επισημάνει ότι η ενάγουσα δεν είχε αποδείξει τις προβαλλόμενες ζημίες και είχε θέσει στο αρχείο αυτήν την πτυχή της καταγγελίας. Η ΕΥΕΔ προσέθεσε ότι η ενάγουσα εδικαιούτο να της προσκομίσει τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία αν το επιθυμούσε.

39 Με επιστολή της 30ής Οκτωβρίου 2013 η ενάγουσα απηύθυνε στην ΕΥΕΔ αίτηση αποζημιώσεως για τις υλικές ζημίες και την ηθική βλάβη που είχε υποστεί λόγω της φερόμενης παράνομης συμπεριφοράς της αντιπροσωπείας από τον Οκτώβριο του 2001, εκτιμώμενη συνολικά σε 452 339,18 ευρώ. Με την επιστολή της αυτή, διευκρίνισε ιδίως ότι ήταν διατεθειμένη να υποβάλει το «movement certificate» στην ΕΥΕΔ «εφόσον η ΕΥΕΔ αναγνωρίσ[ει] τα σφάλματα που διέπραξε από το 2001 έως σήμερα, στοιχειοθετούντα την εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης […] και αποκαταστήσ[ει] τη ζημία που απορρέει από αυτήν.

40 Με επιστολή της 8ης Ιανουαρίου 2014, η ΕΥΕΔ απέρριψε την αίτηση αυτή προβάλλοντας ότι είχε παραγραφεί, καθόσον η ενάγουσα είχε λάβει γνώση του γενεσιουργού της ευθύνης γεγονότος από τις 13 Σεπτεμβρίου 2005 (βλ. σκέψη 9 ανωτέρω).

41 Όταν ερωτήθηκε σχετικά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ΕΥΕΔ δήλωσε ότι, κατά την ημερομηνία της συζητήσεως, ο φάκελος κοινωνικής ασφαλίσεως της ενάγουσας στην Αίγυπτο ήταν αναμφισβήτητα ακόμη ανοιχτός.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

42 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Φεβρουαρίου 2014, η ενάγουσα άσκησε την παρούσα αγωγή.

43 Κατόπιν εισηγήσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν σε ορισμένες γραπτές ερωτήσεις, στις οποίες οι διάδικοι απάντησαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

44 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 2ας Ιουλίου 2015.

45 Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει την εξωσυμβατική ευθύνη της ΕΥΕΔ·

— να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ σε αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη, εκτιμωμένων στο ποσό των 509 283,88 ευρώ, υπό την επιφύλαξη αυξήσεως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·

— επικουρικώς, να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ να αποκαταστήσει τις ζημίες που υπέστη από τις 30 Οκτωβρίου 2008, εκτιμώμενες σε 380 063,81 ευρώ, υπό την επιφύλαξη αυξήσεως κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·

— να καταδικάσει την ΕΥΕΔ στα δικαστικά έξοδα.

46 Η ΕΥΕΔ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αγωγή ως απαράδεκτη·

— επικουρικώς, να απορρίψει την αγωγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

47 Περαιτέρω, η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει την ΕΥΕΔ, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, να προσκομίσει τα έγγραφα που αποδεικνύουν τις ενέργειες στις οποίες προέβησαν η αντιπροσωπεία και η ΕΥΕΔ για την επίλυση της υπό εξέταση διαφοράς.

Σκεπτικό

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

48 Δυνάμει του άρθρου 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, στο πεδίο της εξωσυμβατικής ευθύνης, η Ένωση υποχρεούται, σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου που είναι κοινές στα δίκαια των κρατών μελών, να αποκαθιστά τη ζημία που προξενούν τα όργανα ή οι υπάλληλοί της κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

49 Κατά πάγια νομολογία, η στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης, κατά την έννοια της προαναφερθείσας διατάξεως, λόγω παράνομης συμπεριφοράς των θεσμικών και λοιπών οργάνων της, εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου προϋποθέσεων, ήτοι του παράνομου χαρακτήρα της προσαπτόμενης στο θεσμικό ή άλλο όργανο της Ένωσης συμπεριφοράς, του υποστατού της ζημίας και της υπάρξεως αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προβαλλόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας (αποφάσεις της 29ης Σεπτεμβρίου 1982, Oleifici Mediterranei κατά ΕΟΚ, 26/81, Συλλογή, EU:C:1982:318, σκέψη 16, και της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Beamglow κατά Κοινοβουλίου κ.λπ., T-383/00, Συλλογή, EU:T:2005:453, σκέψη 95).

50 Οι τρεις αυτές προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς. Συνεπώς, η έλλειψη μιας εξ αυτών αρκεί για την απόρριψη της αγωγής αποζημιώσεως (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 15ης Σεπτεμβρίου 1994, ΚΥΔΕΠ κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-146/91, Συλλογή, EU:C:1994:329, σκέψη 81, και της 20ής Φεβρουαρίου 2002, Förde-Reederei κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-170/00, Συλλογή, EU:T:2002:34, σκέψη 37).

51 Όσον αφορά την προϋπόθεση σχετικά με την παράνομη συμπεριφορά που προσάπτεται στο οικείο θεσμικό ή άλλο, η νομολογία απαιτεί να αποδεικνύεται κατάφωρη παραβίαση κανόνα δικαίου ο οποίος σκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων σε ιδιώτες (απόφαση της 4ης Ιουλίου 2000, Bergaderm και Goupil κατά Επιτροπής, C-352/98 P, Συλλογή, EU:C:2000:361, σκέψη 42). Αποφασιστικό κριτήριο για να διαπιστωθεί αν συντρέχει κατάφωρη παραβίαση είναι το αν υπήρξε, εκ μέρους του οικείου θεσμικού ή άλλου οργάνου ή της Ένωσης υπέρβαση των προβλεπομένων ορίων της διακριτικής του ευχέρειας. Όταν το εν λόγω θεσμικό ή άλλο όργανο της Ένωσης δεν διαθέτει παρά αισθητά μειωμένο ή και

ανύπαρκτο περιθώριο εκτιμήσεως, η απλή παραβίαση του δικαίου της Ένωσης μπορεί να αρκεί προς απόδειξη της υπάρξεως κατάφωρης παραβιάσεως (αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 2002, Επιτροπή κατά Camar και Tico, C-312/00 P, Συλλογή, EU:C:2002:736, σκέψη 54, και της 12ης Ιουλίου 2001, Comafrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 και T-225/99, Συλλογή, EU:T:2001:184, σκέψη 134).

52 Στη συνέχεια, όσον αφορά την προϋπόθεση σχετικά με το υποστατό της ζημίας, η ευθύνη της Ένωσης στοιχειοθετείται μόνον όταν ο ενάγων πράγματι υπέστη πραγματική και βεβαία ζημία (απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 1996, Candiotte κατά Συμβουλίου, T-108/94, Συλλογή, EU:T:1996:5, σκέψη 54). Εναπόκειται στην ενάγουσα να προσκομίσει πειστικά αποδεικτικά στοιχεία τόσο ως προς την ύπαρξη όσο και ως προς την έκταση της ζημίας αυτής (βλ. απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 1997, Blackspur DIY κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-362/95 P, Συλλογή, EU:C:1997:401, σκέψη 31 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Η προϋπόθεση που αφορά την ύπαρξη βεβαίας ζημίας πληρούται εφόσον η ζημία επίκειται και μπορεί να προβλεφθεί με αρκετή βεβαιότητα, έστω και αν δεν μπορεί ακόμη να υπολογιστεί αριθμητικώς με ακρίβεια (απόφαση της 14ης Ιανουαρίου 1987, Zuckerfabrik Bedburg κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, 281/84, Συλλογή, EU:C:1987:3, σκέψη 14, και διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Arizona Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-369/03, Συλλογή, EU:T:2005:458, σκέψη 106).

53 Όσον αφορά την προϋπόθεση σχετικά με την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προβαλλόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας, η εν λόγω ζημία πρέπει να προκύπτει με αρκούντως άμεσο τρόπο από την προσαπτόμενη συμπεριφορά, η οποία πρέπει να είναι η γενεσιουργός αιτία της ζημίας, δεδομένου ότι δεν υφίσταται υποχρέωση να αποκαθίσταται κάθε βλαπτική συνέπεια, έστω και απομακρυσμένη, μιας παράνομης καταστάσεως (απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 1979, Dumortier κ.λπ. κατά Συμβουλίου, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 και 45/79, Συλλογή, EU:C:1979:223, σκέψη 21· βλ., επίσης, απόφαση της 10ης Μαΐου 2006, Galileo International Technology κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-279/03, Συλλογή, EU:T:2006:121, σκέψη 130 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Στον ενάγοντα απόκειται να αποδείξει την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της προσαπτόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας (βλ. απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 1998, Coldiretti κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-149/96, Συλλογή, EU:T:1998:228, σκέψη 101 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

54 Εξάλλου, το άρθρο 46, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο έχει εφαρμογή στην ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία, δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ιδίου Οργανισμού, ορίζει:

«Αξιώσεις κατά της Ένωσης στο πεδίο της εξωσυμβατικής ευθύνης παραγράφονται μετά πέντε έτη από της επελεύσεως του ζημιογόνου γεγονότος. Η παραγραφή διακόπτεται είτε διά της προσφυγής που υποβάλλεται στο Δικαστήριο είτε διά της προηγουμένης αιτήσεως που ο ζημιωθείς απευθύνει στο αρμόδιο θεσμικό όργανο της Ένωσης. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η προσφυγή πρέπει να κατατίθεται εντός της προθεσμίας των δύο μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 263 [ΣΛΕΕ]· εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 265, δεύτερο εδάφιο, [ΣΛΕΕ], ανάλογα με την περίπτωση.»

55 Η παραγραφή έχει ως σκοπό να συγκεράσει την προστασία των δικαιωμάτων του ζημιωθέντος με την αρχή της ασφαλείας δικαίου. Η προθεσμία παραγραφής καθορίσθηκε λαμβανομένου υπόψη, μεταξύ άλλων, του χρόνου που απαιτείται ώστε αυτός που προβάλλει την ιδιότητα του ζημιωθέντος να συλλέξει τα κατάλληλα στοιχεία για την άσκηση ενδεχόμενης αγωγής και να διακριβώσει τα πραγματικά περιστατικά που μπορεί να επικαλεσθεί προς στήριξη της αγωγής αυτής (βλ. διάταξη της 14ης Σεπτεμβρίου 2005, T-140/04, Ehcon κατά Επιτροπής, Συλλογή, EU:T:2005:321, σκέψη 57 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

56 Η προθεσμία παραγραφής αρχίζει να τρέχει όταν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η υποχρέωση επανορθώσεως και ιδίως αφ' ης στιγμής συγκεκριμενοποιήθηκε η προς αποκατάσταση ζημία (απόφαση της 17ης Ιουλίου 2008, Επιτροπή κατά Cantina sociale di Dolianova

κ.λπ., C-51/05 P, Συλλογή, EU:C:2008:409, σκέψη 54). Ειδικότερα, όταν πρόκειται για οφειλόμενες σε ατομικές πράξεις διαφορές, η προθεσμία παραγραφής αρχίζει να τρέχει όταν οι εν λόγω πράξεις έχουν παραγάγει τα ζημιογόνα τους αποτελέσματα έναντι των ενδιαφερομένων [απόφαση της 19ης Απριλίου 2007, Holcim (Deutschland) κατά Επιτροπής, C-282/05 P, Συλλογή, EU:C:2007:226, σκέψεις 29 και 30, και διάταξη της 1ης Απριλίου 2009, Perry κατά Επιτροπής, T-280/08, EU:T:2009:98, σκέψη 36].

57 Σε περίπτωση κατά την οποία ο ζημιωθείς μπόρεσε να λάβει γνώση του γενεσιουργού της ζημίας γεγονότος όψιμα, η προθεσμία δεν μπορεί να αρχίσει να τρέχει στην περίπτωσή του προτού του καταστεί δυνατό να λάβει γνώση συναφώς (βλ. απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2006, É.R. κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-138/03, Συλλογή, EU:T:2006:390, σκέψη 49 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

58 Σε περίπτωση διαρκούς ζημίας, η κατά το άρθρο 46 του Οργανισμού του Δικαστηρίου παραγραφή ισχύει, σε συνάρτηση με την ημερομηνία της διακόπτουσας την παραγραφή πράξεως, για την περίοδο που προηγείται πλέον των πέντε ετών από την ημερομηνία αυτή, χωρίς να επηρεάζει τυχόν δικαιώματα που γεννήθηκαν κατά τη διάρκεια μεταγενέστερων περιόδων (διατάξεις του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Arizona Chemical κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-369/03, Συλλογή, EU:T:2005:458, σκέψη 116, και της 10ης Απριλίου 2008, 2K-Teint κ.λπ. κατά Επιτροπής και ΕΤΕπ, T-336/06, EU:T:2008:104, σκέψη 106).

Επί του παραδεκτού

59 Χωρίς να εγείρει τυπικώς ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, η ΕΥΕΔ προβάλλει ότι η υπό κρίση αγωγή είναι απαράδεκτη καθότι έχει παραγραφεί βάσει του άρθρου 46 του Οργανισμού του Δικαστηρίου. Η ΕΥΕΔ διατείνεται ότι η ενάγουσα είχε λάβει γνώση του γενεσιουργού των προβαλλομένων ζημιών γεγονότος «τουλάχιστον από την 1η Απριλίου 2005 και το αργότερο την 6η Μαρτίου 2007», ήτοι πλέον των πέντε ετών πριν από την υποβολή της προηγούμενης αιτήσεως αποζημιώσεως της 30ής Οκτωβρίου 2013. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας επί ερωτήσεως του Γενικού Δικαστηρίου, η ΕΥΕΔ δήλωσε ότι, κατά τη γνώμη της, οι τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις που θα καθιστούσαν, σε κάθε περίπτωση, δυνατή την αξίωση της ενάγουσας προς αποκατάσταση των προβαλλόμενων ζημιών συνέτρεχαν το αργότερο τον Φεβρουάριο του 2008.

60 Η ΕΥΕΔ προβάλλει ότι η ενάγουσα δεν μπορεί να αντλεί επιχείρημα από το ότι η φερόμενη ως παράνομη συμπεριφορά συνεχίζεται μέχρι σήμερα, προκαλώντας της διαρκή και ανανεωνόμενη καθημερινώς ζημία. Τονίζει ότι, κατά τη νομολογία, οι προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η θεμελίωση υποχρεώσεως αποκαταστάσεως των διαλαμβανόμενων στο άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, ζημιών και, κατ' επέκταση, οι κανόνες παραγραφής των αξιώσεων αποκαταστάσεως τέτοιων ζημιών, μπορούν να στηρίζονται μόνο σε αυστηρώς αντικειμενικά κριτήρια. Ωστόσο, η επιχειρηματολογία της ενάγουσας στηρίζεται στην «υποκειμενική της αντίληψη» κατά την οποία όλα τα γεγονότα που συνδέονται με την επαγγελματική και την προσωπική της ζωή, μετά το 2001, είναι συνέπεια της αρχικής παραλείψεως της αντιπροσωπείας να χορηγήσει έντυπο «estemara 6» στο όνομά της. Η ΕΥΕΔ καταλήγει ότι η προθεσμία παραγραφής άρχισε να τρέχει από το χρονικό σημείο κατά το οποίο «το γεγονός ότι δεν έκλεισε ο φάκελος της ενάγουσας στον οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως προκάλεσε πραγματικά και αντικειμενικά ζημία εμποδίζοντάς [την] [...] να αποδεχτεί προσφορές από πιθανούς εργοδότες».

61 Η ενάγουσα απορρίπτει τον προβαλλόμενο από την ΕΥΕΔ λόγο περί απαραδέκτου.

62 Η ενάγουσα προβάλλει, κυρίως, ότι η φερόμενη ως παράνομη συμπεριφορά της αντιπροσωπείας δεν έπαψε να υφίσταται από τον Οκτώβριο του 2001, προκαλώντας της έκτοτε διαρκή και αυξανόμενη ζημία. Κατά πάγια νομολογία, όταν η ζημία έχει τέτοιο διαρκή χαρακτήρα, η προθεσμία παραγραφής αρχίζει να τρέχει μόνο από την ημερομηνία της «πλήρους συγκεκριμενοποιήσεως» της εν λόγω ζημίας. Συνεπώς, καμία προθεσμία παραγραφής δεν μπορεί να της αντιταχθεί.

63 Επικουρικώς, η ενάγουσα, επαναλαμβάνοντας ότι η προβαλλόμενη ζημία έχει διαρκή χαρακτήρα και επισημαίνοντας ότι απηύθυνε προηγούμενη αίτηση αποζημιώσεως στην ΕΥΕΔ στις 30 Οκτωβρίου 2013, η οποία συνιστά πράξη διακόπτουσα την παραγραφή, υποστηρίζει ότι η υπό κρίση αγωγή δεν μπορεί να έχει παραγραφεί όσον αφορά τις ζημίες που επήλθαν μετά την 30ή Οκτωβρίου 2008.

64 Η ενάγουσα προσάπτει κυρίως στην αντιπροσωπεία και στην ΕΥΕΔ, αφενός, ότι δεν εξέδωσαν το έντυπο «estemara 6» εντός επτά ημερών από την παραίτησή της, τον Οκτώβριο του 2001, και, αφετέρου, ότι παρέλειψαν να τακτοποιήσουν εκ των υστέρων την κατάστασή της έναντι του αιγυπτιακού οργανισμού κοινωνικής ασφαλίσεως καθώς και να απαντήσουν στα αιτήματά της. Στο πλαίσιο αυτό, επικαλείται παραβίαση, πρώτον, της αρχής της χρηστής διοικήσεως, δεύτερον της αρχής του εύλογου χρόνου, και, τρίτον, του εφαρμοστέου αιγυπτιακού δικαίου.

65 Η ενάγουσα προσάπτει επίσης στην αντιπροσωπεία και στην ΕΥΕΔ ότι επιχείρησαν να αποκτήσουν, χωρίς τη συγκατάθεσή της και χωρίς καν να την ενημερώσουν προηγουμένως, ένα «movement certificate» που την αφορούσε. Προβάλλει, συναφώς, προσβολή του δικαιώματος στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής.

66 Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι έχει υποστεί τόσο υλικές ζημίες όσο και ηθική βλάβη λόγω αυτών των φερόμενων παράνομων ενεργειών της αντιπροσωπείας και της ΕΥΕΔ.

67 Η πρώτη υλική ζημία την οποία προβάλλει συνίσταται στα διοικητικά έξοδα και στα έξοδα δικηγόρου τον οποίο προσέλαβε για διάφορες διαδικασίες, ιδίως, διοικητικές, τις οποίες κίνησε στο Βέλγιο και στην Αίγυπτο, εκτιμώμενα σε ποσό συνολικού ύψους 5 200 ευρώ. Υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, λαμβανομένου υπόψη του ότι η ενάγουσα αδυνατούσε να επιστρέψει να διαμείνει και να εργαστεί στην Αίγυπτο, λόγω της φερόμενης παράνομης συμπεριφοράς της αντιπροσωπείας και της ΕΥΕΔ, έπρεπε να αντιμετωπίζει κάθε έτος, στο Βέλγιο, έναν «διοικητικό μαραθώνιο» ενώπιον των αρχών προκειμένου να αποκτήσει άδειες εργασίας και διαμονής καθώς και, τελικά, τη βελγική ιθαγένεια.

68 Η δεύτερη προβαλλόμενη από την ενάγουσα ζημία συνίσταται σε δαπάνες στεγάσεως στις οποίες υποβλήθηκε στο Βέλγιο από 1ης Ιανουαρίου 2004. Ζητεί την επιστροφή των μισθωμάτων που κατέβαλε για τη μίσθωση δύο διαμερισμάτων στα οποία διέμεινε διαδοχικά μεταξύ της ημερομηνίας αυτής και της 31ης Ιανουαρίου 2008, δαπάνες σχετικές με την αγορά επίπλων για το δεύτερο εκ των διαμερισμάτων αυτών καθώς και τόκους οφειλόμενους δυνάμει συμβάσεως δανείου που συνήψε για την αγορά διαμερίσματος στο Βέλγιο τον Ιούλιο του 2007, στο οποίο εγκαταστάθηκε την 1η Φεβρουαρίου 2008.

69 Η τρίτη υλική ζημία την οποία επικαλείται η ενάγουσα αφορά την απώλεια ευκαιρίας να επιστρέψει για να εργαστεί στην Αίγυπτο από 1ης Ιανουαρίου 2004 και να ακολουθήσει εκεί επαγγελματική σταδιοδρομία αυξημένου κύρους, πιο δυναμική, πιο ελκυστική από οικονομικής απόψεως και προσφέρουσα καλύτερες προοπτικές από εκείνη που έχει στο Βέλγιο.

70 Η τέταρτη προβαλλόμενη από την ενάγουσα υλική ζημία συνίσταται στο μειωμένο ποσό συντάξεως την οποία θα μπορεί να λάβει στο Βέλγιο. Επισημαίνει ότι, λόγω της φερόμενης παράνομης συμπεριφοράς της αντιπροσωπείας και της ΕΥΕΔ, δεν μπορεί να συμπληρώσει τον ελάχιστο αριθμό ετών που απαιτούνται προκειμένου να μπορέσει να τύχει συντάξεως γήρατος στην Αίγυπτο και ότι οι περίοδοι εισφορών τις οποίες θα συμπληρώσει στο Βέλγιο δεν επαρκούν για τη χορήγηση πλήρους συντάξεως γήρατος.

71 Η πέμπτη προβαλλόμενη από την ενάγουσα υλική ζημία συνίσταται στα έξοδα ταξιδίου στα οποία υποβλήθηκε για να επιστρέφει στην Αίγυπτο προκειμένου να συναντά πιθανούς εργοδότες κατά την αναζήτησή της για εργασία και να επισκέπτεται την οικογένειά της και τους φίλους της. Εκτιμά τα έξοδα αυτά σε 8 000 ευρώ, βάσει δύο ταξιδιών ανά έτος και μέση τιμή 400 ευρώ για ένα αεροπορικό εισιτήριο μετ' επιστροφής.

72 Όσον αφορά την προβαλλόμενη ηθική βλάβη, πρώτον, η ενάγουσα δηλώνει ότι οι φερόμενες παράνομες ενέργειες της αντιπροσωπείας και της ΕΥΕΔ την περιήγαγαν σε κατάσταση άγχους και αγωνίας, η οποία της προκάλεσε πεπτικές διαταραχές, δερματικές παθήσεις και βαθιά κατάθλιψη. Δεύτερον, προβάλλει το γεγονός ότι υποφέρει λόγω της αποστάσεως από την οικογένειά της και τους φίλους της.

73 Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι οι προαναφερθείσες στις σκέψεις 67 έως 72 ανωτέρω διάφορες υλικές ζημίες και η ηθική βλάβη αποτελούν άμεση συνέπεια της παραλείψεως της αντιπροσωπείας και της ΕΥΕΔ να εκδώσει έντυπο «estemara 6» στο όνομά της και να τακτοποιήσει εκ των υστέρων την κατάστασή της συναφώς. Όσον αφορά τη φερόμενη ως παράνομη συμπεριφορά που αντλείται από τις απόπειρες της αντιπροσωπείας να αποκτήσει, χωρίς την προηγούμενη συγκατάθεσή της, ένα «movement certificate» που την αφορούσε, η ενάγουσα δήλωσε, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, ότι της είχε προκληθεί «άγχος και μια κατάσταση ιδιαίτερης εντάσεως, η οποία [είχε] συντελέσει στην επιδείνωση της ηθικής βλάβης που υπέστη […] από το 2004».

74 Με την επιφύλαξη του ζητήματος αν οι προσαπτόμενες στην αντιπροσωπεία και στην ΕΥΕΔ ενέργειες είναι ικανές να στοιχειοθετήσουν εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης και αν πληρούται εν πάση περιπτώσει η σχετική με την ύπαρξη άμεσου αιτιώδους συνάφειας προϋπόθεση, πρέπει να καθοριστεί ο επακριβής χρόνος κατά τον οποίο επήλθαν πράγματι τα ζημιογόνα αποτελέσματα έναντι της ενάγουσας. Προς τούτο, πρέπει να εξεταστούν διαδοχικώς οι διάφορες υλικές ζημίες και η ηθική βλάβη των οποίων την αποκατάσταση και την ικανοποίηση ζητεί η ενάγουσα.

75 Πρέπει να επισημανθεί εκ προοιμίου ότι γίνεται δεκτό μεταξύ των διαδίκων ότι η αντιπροσωπεία είχε την υποχρέωση, δυνάμει του εφαρμοστέου αιγυπτιακού δικαίου, να συμπληρώσει και να χορηγήσει το σχετικό με την ενάγουσα έντυπο «estemara 6» από τον Οκτώβριο του 2001, αλλά ότι παρέλειψε να το πράξει. Από τον φάκελο προκύπτει ότι η ενάγουσα, η οποία, κατά την εποχή εκείνη, βρισκόταν στο Βέλγιο, έλαβε, εντούτοις, γνώση της παραλείψεως αυτής στις 13 Σεπτεμβρίου 2005, τούτο δε όλως τυχαίως (βλ. σκέψη 9 ανωτέρω). Ασφαλώς, με μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 3ης Φεβρουαρίου (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω) και της 11ης Αυγούστου 2005 (βλ. σκέψη 8 ανωτέρω), είχε ήδη ζητήσει από την αντιπροσωπεία να της αποστείλει στο Βέλγιο το αντίγραφο του εντύπου αυτού. Ωστόσο, κατά τις ημερομηνίες αυτές, νόμιζε, καλόπιστα, ότι το εν λόγω έντυπο περιεχόταν στον προσωπικό της φάκελο στην αντιπροσωπεία· αγνοούσε ότι, στην πραγματικότητα, η αντιπροσωπεία δεν είχε καν συντάξει το εν λόγω έντυπο. Ως εκ τούτου, πρέπει, να γίνει δεκτό, κατ' εφαρμογήν της παρατιθέμενης στη σκέψη 57 ανωτέρω νομολογίας, ότι η προθεσμία παραγραφής δεν μπορεί, σε κάθε περίπτωση, να έχει αρχίσει να τρέχει πριν από τις 13 Σεπτεμβρίου 2005, ιδίως δε από τον Οκτώβριο του 2001.

76 Πρέπει να διαπιστωθεί ότι οι προβαλλόμενες από την ενάγουσα υλικές ζημίες και η ηθική βλάβη έχουν ως αφετηρία την ίδια περίσταση, ήτοι το γεγονός ότι, λαμβανομένης υπόψη της μη χορηγήσεως του εντύπου «estemara 6» στο όνομά της από την αντιπροσωπεία, δεν μπόρεσε να βρει νέα εργασία στην Αίγυπτο και, ως εκ τούτου, να εγκατασταθεί εκ νέου στη χώρα αυτή.

77 Κατά την ενάγουσα, συγκεκριμένα, ακολούθησαν τα εξής:

— αναγκάστηκε να ανανεώσει την άδεια εργασίας και τους τίτλους διαμονής στο Βέλγιο, πριν αιτηθεί τη βελγική ιθαγένεια, και να προσφύγει στις υπηρεσίες Βέλγου δικηγόρου και Αιγύπτιου δικηγόρου (πρώτη προβαλλόμενη υλική ζημία)·

— αναγκάστηκε να καλύψει τις δαπάνες στεγάσεώς της στο Βέλγιο (δεύτερη προβαλλόμενη υλική ζημία)·

— δεν μπόρεσε να αναπτύξει επαγγελματική σταδιοδρομία στην Αίγυπτο (τρίτη προβαλλόμενη υλική ζημία)·

— δεν μπορεί να θεμελιώσει συνταξιοδοτικά δικαιώματα στην Αίγυπτο ούτε να λάβει πλήρη σύνταξη γήρατος στο Βέλγιο (τέταρτη προβαλλόμενη υλική ζημία)·

— πρέπει να καλύπτει τα έξοδα ταξιδίου δύο φορές κατ' έτος, ιδίως για να επισκέπτεται την οικογένειά της και τους φίλους της στην Αίγυπτο (τέταρτη προβαλλόμενη υλική ζημία)·

— βρίσκεται σε κατάσταση άγχους και αγωνίας και υποφέρει λόγω της αποστάσεως από την οικογένεια και τους φίλους της.

78 Σε πολλά σημεία των δικογράφων της η ενάγουσα υποστηρίζει ότι οι προβαλλόμενες ζημίες έχουν διαρκή χαρακτήρα από τον Οκτώβριο του 2001, καθόσον η αντιπροσωπεία εξακολουθούσε έκτοτε να παραλείπει τη χορήγηση του εντύπου «estemara 6» στο όνομά της. Ωστόσο, όταν περιγράφει λεπτομερέστερα τις εν λόγω ζημίες, τοποθετεί την αφετηρία τους στην 1η Ιανουαρίου 2004.

79 Συναφώς, καταρχάς, πρέπει να σημειωθεί ότι τα στοιχεία του φακέλου αποδεικνύουν ότι μόλις στις αρχές του 2005 η ενάγουσα άρχισε συνεντεύξεις προκειμένου να βρει εργασία στην Αίγυπτο και απώλεσε, για πρώτη φορά, μια ευκαιρία εργασίας στη χώρα αυτή λόγω της ελλείψεως του εντύπου «estemara 6» στο όνομά της από τον φάκελο της κοινωνικής ασφαλίσεως (βλ. σκέψεις 5 και 8 ανωτέρω). Συνεπώς, η ενάγουσα δεν μπορεί, σε κάθε περίπτωση, να ζητεί να αποζημιωθεί από 1ης Ιανουαρίου 2004.

80 Στη συνέχεια, χωρίς να προδικάζεται, στο στάδιο αυτό, ο αποζημιώσιμος χαρακτήρας των ζημιών που προβάλλει η ενάγουσα, πρέπει να διαπιστωθεί ότι μόνον ορισμένες εξ αυτών είναι ικανές να χαρακτηριστούν διαρκείς.

81 Συναφώς, επισημαίνεται ότι από πάγια νομολογία προκύπτει ότι πρέπει να λογίζονται ως έχουσες διαρκή χαρακτήρα οι ζημίες που ανανεώνονται κατά τη διάρκεια διαδοχικών περιόδων και οι οποίες αυξάνονται κατ' αναλογίαν του χρόνου που παρέρχεται (βλ., επ' αυτού, διάταξη της 4ης Σεπτεμβρίου 2009, Inalca και Cremonini κατά Επιτροπής, T-174/06, EU:T:2009:306, σκέψη 57).

82 Ο ορισμός αυτός δεν μπορεί να καλύψει τα διοικητικά έξοδα και τα έξοδα δικηγόρου στα οποία υποβλήθηκε η ενάγουσα στο Βέλγιο για την ανανέωση των τίτλων διαμονής και άδειας εργασίας καθώς και για την απόκτηση της βελγικής ιθαγένειας. Συγκεκριμένα, τα έξοδα αυτά, ακόμη και αν είχαν προκύψει επανειλημμένα μεταξύ του 2005 και του Αυγούστου του 2008, έχουν στιγμιαίο χαρακτήρα, καθόσον πραγματοποιήθηκαν τελικά κατά την ημερομηνία της κινήσεως έκαστης εκ των επίμαχων διοικητικών διαδικασιών και τα ποσά τους δεν αυξήθηκαν κατ' αναλογίαν του χρόνου που παρήλθε.

83 Αυτό το σκέλος της πρώτης προβαλλόμενης ζημίας επήλθε συνεπώς ως προς την ενάγουσα για τελευταία φορά τον Αύγουστο του 2008, ήτοι πέντε και πλέον έτη πριν από την προηγούμενη αίτηση αποζημιώσεως της 30ης Οκτωβρίου 2013 και την άσκηση της υπό κρίση αγωγής αποζημιώσεως. Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αξίωση αυτή έχει παραγραφεί όσον αφορά το εν λόγω σκέλος.

84 Όσον αφορά τα έξοδα δικηγόρου στα οποία φέρεται ότι υποβλήθηκε η ενάγουσα στην Αίγυπτο, τα οποία εμπίπτουν επίσης στην πρώτη προβαλλόμενη υλική ζημία και τα οποία έχουν εξίσου, εκ της φύσεώς τους, στιγμιαίο χαρακτήρα, αρκεί να διαπιστωθεί ότι η ενάγουσα δεν διευκρινίζει την ημερομηνία κατά την οποία συγκεκριμενοποιήθηκαν. Περαιτέρω, δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο ικανό να αποδείξει την ύπαρξη και την έκτασή τους.

85 Ως εκ τούτου πρέπει να απορριφθεί, στο σύνολό του, το αίτημα αποκαταστάσεως της πρώτης προβαλλόμενης υλικής ζημίας.

86 Δεν μπορεί εξάλλου να χαρακτηριστεί διαρκής, η ζημία που συνίσταται στα έξοδα ταξιδίου στα οποία υποστηρίζει ότι υποβαλλόταν η ενάγουσα για να επιστρέφει στην Αίγυπτο. Συγκεκριμένα, εκ της φύσεώς τους, τέτοια έξοδα προκύπτουν πράγματι κατά την ημερομηνία πραγματοποιήσεως έκαστου από τα επίμαχα ταξίδια και δεν αυξάνονται κατ' αναλογίαν του χρόνου που παρέρχεται.

87 Εν προκειμένω, η ενάγουσα δεν διευκρινίζει την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκαν αυτά τα έξοδα ταξιδίου. Το πολύ, δύναται να συναχθεί ότι αφορούσαν τα έτη 2004 έως 2013, όπερ οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η υπό κρίση αγωγή έχει παραγραφεί όσον αφορά τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε πριν το 2009. Εξάλλου, σε κάθε περίπτωση, δεν προσκομίζει καμία απόδειξη του υποστατού και του ύψους των προβαλλόμενων εξόδων ταξιδίου.

88 Ως εκ τούτου, το αίτημα αποκαταστάσεως της πέμπτης προβαλλόμενης ζημίας πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

89 Αντιθέτως, οι τρεις άλλες προβαλλόμενες υλικές ζημίες είναι ικανές να έχουν διαρκή χαρακτήρα.

90 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι προκύπτει επαρκώς από τη δικογραφία ότι η ενάγουσα επιθυμούσε να επιστρέψει να ζήσει και να εργαστεί στην Αίγυπτο από τις αρχές του 2005, αλλά ότι δεν μπόρεσε ποτέ να βρει πάλι εργασία στη χώρα αυτή λόγω της επίμονης παραλείψεως της αντιπροσωπείας να χορηγήσει το έντυπο «estemara 6» στο όνομά της και ότι, ως εκ τούτου, αναγκάστηκε να μείνει να ζήσει και να εργαστεί στο Βέλγιο. Όσον αφορά το τελευταίο αυτό σημείο, πρέπει να υπογραμμιστεί εκ προοιμίου, εν αντιθέσει προς όσα προβάλλει η ΕΥΕΔ σε διάφορα σημεία των δικογράφων της, η απόφαση της ενάγουσας να μείνει στο Βέλγιο από το 2005 δεν αποτελεί προσωπική και ελεύθερη επιλογή της, αλλά πηγάζει από την, όπως διατυπώνεται από την ενάγουσα, «εμπλοκή της διοικητικής καταστάσεώς της στην Αίγυπτο». Το γεγονός ότι, ορισμένα χρόνια αργότερα, αποφάσισε να εγκατασταθεί οριστικά στο Βέλγιο και να αποκτήσει τη βελγική ιθαγένεια εξηγείται πρωτίστως από το ότι είχε χάσει κάθε ελπίδα λόγω της ελλείψεως ανταποκρίσεως της αντιπροσωπείας στα επανειλημμένα της αιτήματα για τη χορήγηση του εντύπου «estemara 6» στο όνομά της και από τη βούλησή της να περιορίσει κατά το δυνατόν το εύρος των ζημιών που εκτιμούσε ότι θα υποστεί.

91 Συνεπώς, μπορούν, σε κάθε περίπτωση, να θεωρηθούν ότι έχουν διαρκή χαρακτήρα, οι δαπάνες στεγάσεως στις οποίες υποβλήθηκε στο Βέλγιο από τις αρχές του 2005 η ενάγουσα, η οποία, αν είχε τη δυνατότητα να επιστρέψει να ζήσει και να εργαστεί στην Αίγυπτο από την εν λόγω ημερομηνία, θα μπορούσε να κατοικεί στο διαμέρισμα που είχε αποκτήσει στο Κάιρο (βλ. σκέψη 4 ανωτέρω).

92 Όσον αφορά την απολεσθείσα ευκαιρία της ενάγουσας να ακολουθήσει, στην Αίγυπτο, επαγγελματική σταδιοδρομία πιο ενδιαφέρουσα και επωφελή από εκείνη στο Βέλγιο και τις προβαλλόμενες συνέπειες αυτής της απώλειας ευκαιρίας ως προς τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, πρόκειται επίσης για ζημίες οι οποίες, εφόσον αποδειχθούν, έχουν διαρκή και κλιμακούμενο χαρακτήρα, δεδομένου ότι συνδέονται με την έλλειψη δυνατότητας της ενάγουσας να επιστρέψει να εργαστεί στην Αίγυπτο από το 2005.

93 Τέλος, όσον αφορά την προβαλλόμενη από την ενάγουσα ηθική βλάβη, αν θεωρηθεί επαρκώς αποδειχθείσα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, εκ της φύσεως της δεν επήλθε στιγμιαία, αλλά ανανεωνόταν καθημερινώς καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου κατά την οποία κωλυόταν να επιστρέψει να εργαστεί και να ζήσει στην Αίγυπτο.

94 Η ΕΥΕΔ δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι η επιχειρηματολογία της ενάγουσας σχετικά με τον διαρκή χαρακτήρα των προβαλλόμενων από την ενάγουσα ζημιών στηρίζεται στην «υποκειμενική αντίληψη» της ενάγουσας κατά την οποία όλα τα γεγονότα που συνδέονται με την επαγγελματική και την προσωπική της ζωή μετά το 2001 αποτελούν συνέπεια της αρχικής παραλείψεως της αντιπροσωπείας

να χορηγήσει το έντυπο «estemara 6». Συγκεκριμένα, η εν λόγω επιχειρηματολογία δεν βασίζεται, σε μια απλή υποκειμενική εκτίμηση της ενάγουσας, αλλά σε πολλά αντικειμενικά και συγκεκριμένα στοιχεία που περιλαμβάνονται στη δικογραφία, από τα οποία προκύπτει ιδίως ότι η ενάγουσα ήταν αποφασισμένη, από τις αρχές του 2005, να επιστρέψει να ζήσει και να εργαστεί στη χώρα καταγωγής της, στην οποία αφενός διαθέτει διαμέρισμα και αφετέρου διαβιούν η οικογένειά της και οι φίλοι της, ότι απώλεσε πραγματικές ευκαιρίες εργασίας στην Αίγυπτο το 2005 και το 2007 λόγω της ελλείψεως του εντύπου «estemara 6» στο όνομά της από τον φάκελό της κοινωνικής ασφαλίσεως. Προκύπτει επίσης από τη δικογραφία ότι, παρά το πλήθος αιτημάτων τακτοποιήσεως που διατύπωσε η ενάγουσα από τον Φεβρουάριο του 2005, η αντιπροσωπεία καταδέχτηκε, προπαντός προς ίδιο συμφέρον (βλ. σκέψη 119 κατωτέρω), μόνο πέντε και πλέον έτη αργότερα να λάβει το πρώτο συγκεκριμένο μέτρο για το ζήτημα αυτό, επιχειρώντας να αποκτήσει ένα «movement certificate» που αφορούσε την ενάγουσα, και ότι η ενάγουσα βρέθηκε, λόγω αυτής της δαιδαλώδους καταστάσεως, σε κατάσταση άγχους η οποία της προκάλεσε τόσο σωματικά όσο και ψυχολογικά προβλήματα, ορισμένα από τα οποία εξακολουθούσαν να υφίστανται κατά την ημερομηνία ασκήσεως της υπό κρίση αγωγής.

95 Εξάλλου, η ΕΥΕΔ παραλείπει να λάβει υπόψη την ακριβή αιτίαση της ενάγουσας. Η τελευταία δεν προσάπτει στην αντιπροσωπεία τόσο το γεγονός ότι δεν εξέδωσε έντυπο «estemara 6» στο όνομά της τον Οκτώβριο του 2001 όσο το γεγονός ότι σκοπίμως παρέλειπε να τακτοποιήσει εκ των υστέρων την κατάστασή της, παρά τα επανειλημμένα προς τούτο αιτήματά της από τον Φεβρουάριο του 2005. Εκτιμά ότι, λαμβανομένης υπόψη της συνεχίσεως αυτής της φερόμενης παράνομης συμπεριφοράς, τα ζημιογόνα αποτελέσματα συνέχισαν να επέρχονται σε τακτικά χρονικά διαστήματα και να αυξάνονται.

96 Όσον αφορά τις συνέπειες που απορρέουν από τη διαπίστωση κατά την οποία η δεύτερη, η τρίτη και η τέταρτη υλική ζημία που προβάλλει η ενάγουσα καθώς και η προβαλλόμενη ηθική βλάβη έχουν διαρκή χαρακτήρα, πρέπει να επισημανθεί ότι η κύρια θέση της ενάγουσας, κατά την οποία καμία προθεσμία παραγραφής δεν μπορεί να της αντιταχθεί εν προκειμένω, δεδομένου ότι η φερόμενη ως παράνομη συμπεριφορά της αντιπροσωπείας και της ΕΥΕΔ καθώς και τα συνακόλουθα ζημιογόνα αποτελέσματα συνεχίζονται μέχρι σήμερα, δεν συνάδει με την παρατιθέμενη στη σκέψη 58 ανωτέρω νομολογία. Εξάλλου, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση που της απηύθυνε το Γενικό Δικαστήριο, καθώς και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ενάγουσα αναγνώρισε ρητώς ότι η κύρια θέση της στηριζόταν σε εσφαλμένη ερμηνεία της νομολογίας αυτής και δήλωσε ότι παραιτείται από την εν λόγω θέση, διατηρώντας μόνο την προβληθείσα επικουρικώς.

97 Σύμφωνα με την εν λόγω θέση και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η ενάγουσα απηύθυνε προηγούμενη αίτηση αποζημιώσεως στην ΕΥΕΔ στις 30 Οκτωβρίου 2013, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η υπό κρίση αγωγή είναι παραδεκτή κατά το μέρος που ζητείται η αποζημίωση της δεύτερης, της τρίτης και της τέταρτης υλικής ζημίας καθώς και αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που προβάλλονται, στον βαθμό που οι διάφορες αυτές ζημίες επήλθαν μετά τις 30 Οκτωβρίου 2008. Κατά τα λοιπά πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί της ουσίας

Επί των φερόμενων παράνομων ενεργειών

98 Πρώτον, η ενάγουσα προσάπτει, κατ' ουσίαν, στην ΕΥΕΔ και στην αντιπροσωπεία ότι δεν εξέδωσαν έντυπο «estemara 6» στο όνομά της εντός των επτά ημερών μετά την παραίτησή της, τον Οκτώβριο του 2001, και ότι παρέλειψαν να τακτοποιήσουν εκ των υστέρων την κατάστασή της έναντι του αιγυπτιακού οργανισμού κοινωνικής ασφαλίσεως, παρά τα επανειλημμένα προς τούτο αιτήματά της. Δεύτερον, κατά την ενάγουσα, επιχείρησαν να αποκτήσουν, χωρίς τη συγκατάθεσή της και χωρίς καν να την έχουν προηγουμένως ενημερώσει, ένα «movement certificate» που την αφορούσε.

– Επί της παραλείψεως εκδόσεως του εντύπου «estemara 6» στο όνομα της ενάγουσας και τακτοποιήσεως εκ των υστέρων της καταστάσεώς της

99 Όσον αφορά την πρώτη αυτή φερόμενη ως παράνομη συμπεριφορά, η ενάγουσα προβάλλει παραβίαση, πρώτον, της αρχής της χρηστής διοικήσεως, δεύτερον, της αρχής του εύλογου χρόνου και, τρίτον, του εφαρμοστέου αιγυπτιακού δικαίου.

100 Πρώτον, όσον αφορά την προβαλλόμενη παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι ουδέποτε αντιμετωπίστηκε η κατάστασή της με αμερόληπτο και δίκαιο τρόπο από την αντιπροσωπεία και την ΕΥΕΔ, κατά παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αναφέρει ότι, επί σειρά ετών, δεν έλαβε από την αντιπροσωπεία καμία συγκεκριμένη απάντηση στο πλήθος των αιτημάτων της, η οποία αντιπροσωπεία κατ' αυτόν τον τρόπο αγνοούσε σκοπίμως και αδικαιολόγητα την υπόθεσή της. Υποστηρίζει επίσης ότι η ΕΥΕΔ δεν υλοποίησε επιμελώς την απόφαση της 8ης Μαρτίου 2013 του Διαμεσολαβητή.

101 Η ΕΥΕΔ αρνείται ότι παρέμεινε εντελώς αδρανής και ότι επέδειξε έλλειψη σεβασμού και ευθυδικίας προς την ενάγουσα, δηλώνοντας ότι είχε απαντήσει πολλές φορές στα αιτήματα της ενάγουσας και είχε προβεί σε ενέργειες για την επίλυση του επίμαχου προβλήματος. Αρνείται επίσης ότι δεν ενήργησε κατόπιν της αποφάσεως του Διαμεσολαβητή της 8ης Μαρτίου 2013 και επισημαίνει ιδίως, συναφώς, ότι είχε ζητήσει επανειλημμένα από την ενάγουσα να της αποστείλει ένα «movement certificate», όπερ η ενάγουσα αρνήθηκε να πράξει.

102 Δεύτερον, κατά την ενάγουσα η αντιπροσωπεία και η ΕΥΕΔ παραβίασαν την αρχή του εύλογου χρόνου, καθόσον, μέχρι τούδε, δεν έχουν ακόμα τακτοποιήσει την κατάστασή της ως προς την κοινωνική ασφάλιση στην Αίγυπτο, παρότι είχε ζητήσει, από τις αρχές του 2005, από την αντιπροσωπεία να της διαβιβάσει το ταχύτερο δυνατόν το έντυπο «estemara 6», το είχε ζητήσει εκ νέου πολλές φορές μέσω τηλεφώνου, ταχυδρομείου και ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, είχε επικοινωνήσει με τη ΓΔ Εξωτερικές σχέσεις το 2010 και ο Διαμεσολαβητής είχε εκδώσει απόφαση διαπιστώνουσα την παράνομη συμπεριφορά της ΕΥΕΔ και τις εξ αυτής απορρέουσες ζημίες.

103 Η ΕΥΕΔ προβάλλει ότι η ενάγουσα επικοινώνησε με την αντιπροσωπεία, για πρώτη φορά, μόλις τον Φεβρουάριο του 2005 και μόνο από το 2007 η αλληλογραφία μεταξύ της ενάγουσας και της αντιπροσωπείας έγινε συχνότερη. Υποστηρίζει ότι η κατάσταση της ενάγουσας δεν έχει ακόμη τακτοποιηθεί επειδή η ενάγουσα αρνείται να της προσκομίσει ένα «movement certificate» από το 2010. Η μακρά διάρκεια της καταστάσεως στην οποία βασίζεται η υπό κρίση αγωγή οφείλεται συνεπώς, τουλάχιστον εν μέρει, στην ενάγουσα. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από την απόφαση του Διαμεσολαβητή της 8ης Μαρτίου 2013, για τις ζημίες που υπέστη η ενάγουσα μετά τον Μάιο του 2010 την ευθύνη φέρει αποκλειστικά η ίδια, η οποία αρνήθηκε να συνεργαστεί με την αντιπροσωπεία.

104 Τρίτον, η ενάγουσα αναφέρει ότι η αντιπροσωπεία παραβίασε το εφαρμοστέο αιγυπτιακό δίκαιο παραλείποντας να χορηγήσει έντυπο «estemara 6» στο όνομά της εντός των επτά ημερών μετά τη λήξη της συμβάσεως εργασίας της. Διατείνεται ότι μόνη η αντιπροσωπεία ήταν σε θέση να θεραπεύσει την παραβίαση αυτή. Η αντιπροσωπεία, όμως, αρνείτο, από το 2005, να τακτοποιήσει την κατάσταση της ενάγουσας για λόγους αποκλειστικά οικονομικούς, καθόσον αυτή η τακτοποίηση δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί αναδρομικώς, αλλά μόνον από την ημερομηνία καταθέσεως του εν λόγω εντύπου, πράγμα το οποίο συνεπάγεται την πληρωμή των εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως μέχρι την ημερομηνία αυτή.

105 Η ΕΥΕΔ αναγνωρίζει ότι δεν χορήγησε το έντυπο «estemara 6» εντός της απαιτούμενης προθεσμίας, αλλά επαναλαμβάνει ότι, όταν επιχείρησε να επιλύσει το πρόβλημα, δεν είχε τη συνεργασία της ενάγουσας, η οποία αρνείτο να ζητήσει ένα «movement certificate». Φρονεί ότι δεν είναι ορθό να κλείσει ο φάκελος κοινωνικής ασφαλίσεως της ενάγουσας ως αν εργαζόταν μέχρι τούδε στην αντιπροσωπεία. Προσθέτει ότι η αντιπροσωπεία προσέφυγε τελικά στις υπηρεσίες δικηγόρου, ο

οποίος απέστειλε το εν λόγω έντυπο στην τελευταία διεύθυνση της ενάγουσας στην Αίγυπτο καθώς και επιστολή στον αιγυπτιακό οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως, ο οποίος εντούτοις δεν απάντησε ποτέ στην επιστολή αυτή.

106 Κατ' αρχάς, πρέπει να εξεταστεί η προβαλλόμενη παραβίαση του εφαρμοστέου αιγυπτιακού δικαίου.

107 Επισημαίνεται συναφώς ότι γίνεται δεκτό μεταξύ των διαδίκων ότι, βάσει του εν λόγω δικαίου, η αντιπροσωπεία ήταν υποχρεωμένη, εντός επτά ημερών μετά τη λήξη της συμβάσεως εργασίας που τη συνέδεε με την ενάγουσα, να καταρτίσει το έντυπο «estemara 6» στο όνομα της ενάγουσας και να το χορηγήσει στον αιγυπτιακό οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως, όπερ παρέλειψε να πράξει. Όπως δήλωσε η ΕΥΕΔ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προκύπτει μάλιστα ότι, κατά την ημερομηνία της συζητήσεως αυτής, η κατάσταση της ενάγουσας δεν είχε ακόμη τακτοποιηθεί (βλ. σκέψη 41 ανωτέρω).

108 Εντούτοις, πρέπει να διαπιστωθεί ότι, όπως εξάλλου αποδέχτηκε η ενάγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τέτοια μη τήρηση εθνικής ρυθμίσεως τρίτης χώρας δεν μπορεί, αφεαυτής, να συνιστά παραβίαση του δικαίου Ένωσης, ικανή να στοιχειοθετήσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης. Πράγματι, έχει κριθεί ότι οι παραλείψεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης συνεπάγονται ευθύνη της Ένωσης μόνον εφόσον τα όργανα αυτά παρέβησαν νόμιμη υποχρέωσή τους να δράσουν σύμφωνα με διάταξη του δικαίου της Ένωσης (αποφάσεις ΚΥΔΕΠ κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 50 ανωτέρω, EU:C:1994:329, σκέψη 58, και της 13ης Νοεμβρίου 2008, SPM κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-128/05, EU:T:2008:494, σκέψη 128).

109 Αντιθέτως, όταν η μη τήρηση εθνικής ρυθμίσεως τρίτης χώρας συνιστά συγχρόνως παράβαση κανόνα δικαίου της Ένωσης, ιδίως παραβίαση γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης, η εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης μπορεί να θεμελιωθεί. Επομένως, εν προκειμένω, η παραβίαση, αναγνωρισθείσα από την ΕΥΕΔ, του εφαρμοστέου αιγυπτιακού δικαίου πρέπει να εκτιμηθεί, όχι αυτοτελώς, αλλά στο πλαίσιο των λόγων που αντλούνται από παραβίαση των αρχών, αφενός, της χρηστής διοικήσεως και, αφετέρου, του εύλογου χρόνου.

110 Δεύτερον, πρέπει να εξεταστούν από κοινού οι λόγοι που αντλούνται από παραβίαση των αρχών, αφενός, της χρηστής διοικήσεως και, αφετέρου, του εύλογου χρόνου.

111 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που φέρει τον τίτλο «Δικαίωμα χρηστής διοίκησης», ορίζει στην παράγραφο 1 ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην αμερόληπτη, δίκαιη και εντός ευλόγου προθεσμίας εξέταση των υποθέσεών του από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης. Το άρθρο 41, παράγραφος 3, του εν λόγω Χάρτη υπενθυμίζει την κατοχυρωμένη στο άρθρο 340, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, αρχή, κατά την οποία κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην αποκατάσταση εκ μέρους της Ένωσης της ζημίας που του προξένησαν τα θεσμικά όργανα ή οι υπάλληλοί της κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, σύμφωνα με τις γενικές αρχές που είναι κοινές στα δίκαια των κρατών μελών.

112 Οι επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων διευκρινίζουν ότι το άρθρο 41 βασίζεται στην ύπαρξη της Ένωσης ως κοινότητας δικαίου, τα χαρακτηριστικά της οποίας αναπτύχθηκαν από τη νομολογία στην οποία κατοχυρώνεται μεταξύ άλλων η χρηστή διοίκηση ως γενική αρχή δικαίου.

113 Η αρχή της χρηστής διοικήσεως, όταν συνιστά την έκφραση συγκεκριμένου δικαιώματος όπως το δικαίωμα στην αμερόληπτη, δίκαιη και εντός ευλόγου προθεσμίας εξέταση των υποθέσεών του, υπό την έννοια του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, πρέπει να θεωρείται ως κανόνας δικαίου της Ένωσης που έχει ως σκοπό την απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες [βλ., σχετικά με την υποχρέωση επιμελείας, η οποία συνδέεται με την αρχή της χρηστής διοικήσεως και επιβάλλει στο αρμόδιο θεσμικό όργανο να εξετάσει, με επιμέλεια και αμεροληψία, όλα τα σχετικά με την υπόθεση στοιχεία, απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Masdar (UK) κατά Επιτροπής, C-47/07 P, Συλλογή,

EU:C:2008:726, σκέψη 91 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ. επίσης, επ' αυτού, αποφάσεις της 4ης Οκτωβρίου 2006, Tillack κατά Επιτροπής, T-193/04, Συλλογή, EU:T:2006:292, σκέψη 127, και SPM κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 108 ανωτέρω, EU:T:2008:494, σκέψη 127].

114 Εξάλλου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα θεσμικά όργανα, λοιπά όργανα και οργανισμοί της Ένωσης δεν διαθέτουν περιθώριο εκτιμήσεως ως προς την τήρηση, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, της αρχής της χρηστής διοικήσεως, της οποίας γίνεται επίκληση εν προκειμένω. Κατά συνέπεια, η απλή διαπίστωση παραβιάσεως της αρχής αυτής από την αντιπροσωπεία και την ΕΥΕΔ αρκεί για την απόδειξη της υπάρξεως κατάφωρης παραβιάσεως κατά την έννοια της διαλαμβανόμενης στη σκέψη 51 ανωτέρω νομολογίας.

115 Επιβάλλεται, ωστόσο, η διαπίστωση ότι, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ΕΥΕΔ παραδέχθηκε ότι, εν προκειμένω, υπήρξε παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, ιδίως της αρχής του εύλογου χρόνου.

116 Τα στοιχεία της δικογραφίας και η αλληλουχία των γεγονότων, όπως περιγράφεται στις σκέψεις 1 έως 41 ανωτέρω, αποδεικνύουν, εν πάση περιπτώσει, την ύπαρξη της παραβιάσεως αυτής. Κατ' ουσίαν, επιδεικνύοντας παντελή έλλειψη σεβασμού προς την ενάγουσα, της οποίας υπήρξε ωστόσο εργοδότρια για περισσότερα από δέκα έτη, η αντιπροσωπεία, την οποία διαδέχτηκε η ΕΥΕΔ, πέραν του γεγονότος ότι παρέλειψε να συντάξει και να χορηγήσει στον αιγυπτιακό οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως το έντυπο «estemara 6» στο όνομα της ενάγουσας τον Οκτώβριο του 2001, έλαβε, για πρώτη φορά, συγκεκριμένο μέτρο σε απάντηση του από 3ης Φεβρουαρίου 2005 αιτήματος (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω), επανυποβληθέντος πολλές φορές στη συνέχεια (βλ. σκέψεις 8, 11, 13, 15, 17, 19 και 20 ανωτέρω), μόλις στις 18 Μαρτίου 2010. Επιχείρησε τότε να επιτύχει τη χορήγηση ενός «movement certificate» στο όνομα της ενάγουσας (βλ. σκέψη 22 ανωτέρω). Μέχρι την ημερομηνία αυτή παρέμενε αδρανής και σιωπούσε στα αιτήματα της ενάγουσας στα οποία έδινε μόνο αόριστες απαντήσεις, προβάλλοντας ότι χρειαζόταν περισσότερο χρόνο για να βρει λύση στο πρόβλημα. Ερωτηθείσα επί του θέματος αυτού κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ΕΥΕΔ δεν ήταν σε θέση να παράσχει την παραμικρή εξήγηση γι' αυτήν την έλλειψη ανταποκρίσεως της αντιπροσωπείας στα, απολύτως θεμιτά, αιτήματα της ενάγουσας.

117 Η ΕΥΕΔ δεν μπορεί να δικαιολογεί τη μη εκ των υστέρων τακτοποίηση της καταστάσεως της ενάγουσας βάσει του γεγονότος ότι η ενάγουσα αρνήθηκε να αιτηθεί και να της αποστείλει ένα «movement certificate», όπως της είχε ζητήσει πολλές φορές η αντιπροσωπεία από τα μέσα του 2010.

118 Συγκεκριμένα, όπως τόνισε η ενάγουσα στα δικόγραφά της και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ουδόλως έχει αποδειχτεί ότι η προσκόμιση ενός «movement certificate», το οποίο θα βεβαίωνε ότι είχε αναχωρήσει από την Αίγυπτο τον Οκτώβριο του 2001, ήταν αναγκαία για την τακτοποίηση της καταστάσεώς της όσον αφορά την κοινωνική ασφάλιση. Ως εκ τούτου, λαμβανομένων υπόψη των προβληθέντων από την ενάγουσα προσωπικών λόγων καθώς και της αρνήσεως της ΕΥΕΔ να εξετάσει σοβαρά το ενδεχόμενο να της χορηγήσει αποζημίωση, είναι κατανοητή η αδιαφορία που επέδειξε η ενάγουσα να αιτηθεί το πιστοποιητικό αυτό. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι το «movement certificate» δεν είναι ένα άνευ συνεπειών έγγραφο, ακόμη και αν δεν αποδεικνύεται ότι χρησιμοποιείται μόνο, ή ακόμα και κατά κύριο λόγο, στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών.

119 Στην πραγματικότητα, όπως κατέστη σαφές κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η αντιπροσωπεία και η ΕΥΕΔ αποσκοπούσαν να επιτύχουν τη χορήγηση του εν λόγω «movement certificate», πρωτίστως προς ίδιο συμφέρον, προκειμένου να μπορέσει να κλείσει αναδρομικά ο φάκελος κοινωνικής ασφαλίσεως της ενάγουσας, από τον Οκτώβριο του 2001. Όπως γίνεται δεκτό μεταξύ των διαδίκων, η αντιπροσωπεία, μπορούσε, ανά πάσα στιγμή, να συντάξει το έντυπο «estemara 6» με την πραγματική ημερομηνία χορηγήσεώς του στον αιγυπτιακό οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως, αλλά, σε αυτήν την περίπτωση, θα έπρεπε να προβεί σε αναδρομική καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως μέχρι την εν λόγω ημερομηνία. Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι το έντυπο «estamara 6» το οποίο τελικά η

αντιπροσωπεία δέχτηκε να διαβιβάσει στην ενάγουσα τον Οκτώβριο του 2011 απορρίφθηκε από τον οργανισμό αυτό, με την αιτιολογία ότι ήταν προχρονολογημένο, επειδή είχε ως ημερομηνία τον Οκτώβριο του 2001 (βλ. σκέψη 34 ανωτέρω).

120 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι, η παράλειψη χορηγήσεως του εντύπου «estemara 6» στο όνομα της ενάγουσας εντός της προβλεπόμενης από το εφαρμοστέο αιγυπτιακό δίκαιο προθεσμίας και η μη τακτοποίηση εκ των υστέρων της καταστάσεως της ενάγουσας, από την αντιπροσωπεία και την ΕΥΕΔ τις καθιστά υπεύθυνες παράνομης συμπεριφοράς ικανής να στοιχειοθετήσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης.

– Επί της προσπάθειας της αντιπροσωπείας προς χορήγηση του «movement certificate»

121 Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η αντιπροσωπεία προσέβαλε το δικαίωμα στον σεβασμό της προσωπικής και οικογενειακής της σφαίρας καθόσον, το 2010, επικοινώνησε, χωρίς να την ενημερώσει σχετικά και a fortiori χωρίς τη συγκατάθεσή της, με τις αρμόδιες για τη μετανάστευση και τα διαβατήρια αιγυπτιακές αρχές προκειμένου να επιτύχει τη χορήγηση του «movement certificate».

122 Η ΕΥΕΔ αρνείται ότι προσέβαλε το δικαίωμα στον σεβασμό της προσωπικής και οικογενειακής σφαίρας της ενάγουσας. Αναφέρει ιδίως ότι η αντιπροσωπεία επιχείρησε να επιτύχει η ίδια τη χορήγηση του «movement certificate» καλόπιστα και με σκοπό να τακτοποιήσει την κατάσταση της ενάγουσας, βάσει των πληροφοριών που είχε λάβει από τον αιγυπτιακό οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως.

123 Συναφώς, αρκεί να επισημανθεί ότι η ενάγουσα ουδόλως αποδεικνύει τίνι τρόπω οι προσπάθειες της αντιπροσωπείας να επιτύχει τη χορήγηση ενός «movement certificate» που την αφορούσε και το οποίο θα πιστοποιούσε μόνο την έξοδό της από το αιγυπτιακό έδαφος τον Οκτώβριο του 2001 είναι ικανές να έχουν προσβάλει την προσωπική και οικογενειακή της σφαίρα. Όπως επισήμανε η ΕΥΕΔ, χωρίς αυτό να αμφισβητείται από την ενάγουσα, η πληροφορία μέσω της οποίας η αντιπροσωπεία προσπάθησε να αποκτήσει επίσημη διαπίστωση για αμιγώς διοικητικούς σκοπούς είχε γνωστοποιηθεί από την ενάγουσα, κατά τον χρόνο παραιτήσεώς της, στην αντιπροσωπεία και συνεπώς δεν ήταν προσωπικού χαρακτήρα.

124 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι απόπειρες της αντιπροσωπείας να επιτύχει τη χορήγηση ενός «movement certificate» που αφορούσε την ενάγουσα συνιστούν παράνομη συμπεριφορά ικανή να στοιχειοθετήσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης.

Επί των προβαλλομένων ζημιών και του αιτιώδους συνάφειας

125 Από τις σκέψεις 106 έως 120 ανωτέρω προκύπτει ότι η αντιπροσωπεία και, στη συνέχεια, η ΕΥΕΔ προέβησαν σε παράνομη ενέργεια δυνάμενη να στοιχειοθετήσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης παραλείποντας, κατά παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και του εύλογου χρόνου, να χορηγήσουν το έντυπο «estemara 6» στο όνομα της ενάγουσας εντός της επιβαλλόμενης από το εφαρμοστέο αιγυπτιακό δίκαιο προθεσμίας και να τακτοποιήσουν εκ των υστέρων την κατάσταση αυτή της ενάγουσας. Περαιτέρω, από τις σκέψεις 89 έως 97 ανωτέρω προκύπτει ότι η υπό κρίση αγωγή είναι παραδεκτή κατά το μέρος που επιδιώκει αποζημίωση για τη δεύτερη, την τρίτη και την τέταρτη υλική ζημία που προβάλλει η ενάγουσα καθώς και την προβαλλόμενη ηθική βλάβη, στον βαθμό που οι διάφορες αυτές ζημίες επήλθαν μετά τις 30 Οκτωβρίου 2008.

126 Πρέπει συνεπώς να εξεταστεί κατά πόσον οι ζημίες αυτές είναι πραγματικές και βέβαιες και, ενδεχομένως, αν υπάρχει άμεσος αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της διαπιστωθείσας παράνομης ενέργειας και των εν λόγω ζημιών.

– Επί της δεύτερης προβαλλόμενης υλικής ζημίας

127 Η ενάγουσα ζητεί να της καταβληθούν οι δαπάνες στεγάσεως στις οποίες υποβλήθηκε στο Βέλγιο από το 2004, εκτιμώμενες στο συνολικό ποσό των 133 493,88 ευρώ. Υποστηρίζει ότι, αν η αντιπροσωπεία είχε εκδώσει το έντυπο «estemara 6», θα είχε μπορέσει να επιστρέψει να διαμείνει και να εργαστεί στην Αίγυπτο από το τέλος του 2003 και να φιλοξενείται δωρεάν από την οικογένειά της μέχρι την παράδοση, το 2004, του διαμερίσματος που είχε αγοράσει στο Κάιρο. Καθόσον ήταν αναγκασμένη να ζει στο Βέλγιο λόγω της παράνομης συμπεριφοράς της αντιπροσωπείας και της ΕΥΕΔ, ζητεί την πληρωμή των μισθωμάτων που κατέβαλε για τη μίσθωση των δύο διαμερισμάτων στα οποία διέμεινε διαδοχικά μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2004 και 31ης Ιανουαρίου 2008, ήτοι ποσό 40 950 ευρώ, διευκρινίζοντας ότι, τον Ιούλιο του 2007, αγόρασε διαμέρισμα εκεί, στο οποίο μπόρεσε να εγκατασταθεί την 1η Φεβρουαρίου 2008. Ζητεί επίσης την καταβολή του ποσού των 4 438 ευρώ, που αντιστοιχούν στην αγορά επίπλων για το δεύτερο διαμέρισμα που μίσθωσε στις Βρυξέλλες (Βέλγιο). Τέλος, διατείνεται ότι τα ποσά αυτά πρέπει να προσαυξηθούν με το ποσό των οφειλόμενων, από 1ης Ιουλίου 2007, τόκων δυνάμει της συναφθείσας συμβάσεως δανείου για την αγορά του διαμερίσματός της στο Βέλγιο, ήτοι ποσό 88 105,88 ευρώ.

128 Επικουρικώς, η ενάγουσα ζητεί την καταβολή των οφειλόμενων, από 30 Οκτωβρίου 2008, τόκων δυνάμει του διαλαμβανόμενου στη σκέψη 127 ανωτέρω σκέψη δανείου, ήτοι ποσό 78 623,81 ευρώ.

129 Η ΕΥΕΔ αρνείται την ύπαρξη άμεσου αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της επίμαχης παράνομης συμπεριφοράς και της ζημίας αυτής, προβάλλοντας, κατ' ουσίαν, ότι η ενάγουσα αποφάσισε οικειοθελώς να ζήσει στο Βέλγιο και ότι τα έξοδα των οποίων ζητείται η πληρωμή αποτελούν συνεπώς μόνο φυσική συνέπεια της προσωπικής της επιλογής. Εξάλλου, οποιοσδήποτε πιθανός αιτιώδης συνάφεια θα είχε διαρραγεί από την ίδια τη συμπεριφορά της ενάγουσας, η οποία είχε αρνηθεί να ζητήσει «movement certificate».

130 Κατ' αρχάς πρέπει να διαπιστωθεί ότι, καθόσον το αίτημα αποκαταστάσεως της δεύτερης προβαλλόμενης υλικής ζημίας έχει παραγραφεί όσον αφορά την προ της 30ής Οκτωβρίου 2008 περίοδο, μόνον τα αιτήματα που διατύπωσε επικουρικώς η ενάγουσα σχετικά με τις δαπάνες στεγάσεως μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Γενικό Δικαστήριο.

131 Στη συνέχεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν υπάρχει αρκούντως άμεσος αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της επίμαχης παράνομης συμπεριφοράς και της ζημίας που συνίσταται στους τόκους που κατέβαλε η ενάγουσα δυνάμει συναφθέντος δανείου για την αγορά διαμερίσματος στις Βρυξέλλες.

132 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η προβαλλόμενη ζημιογόνος συμπεριφορά συνίσταται σε παράλειψη, είναι ειδικώς αναγκαίο να υπάρχει η βεβαιότητα ότι η εν λόγω ζημία προκλήθηκε όντως από τις προσαπτόμενες παραλείψεις και όχι από ενέργειες διακριτές από τις προσαπτόμενες στα εναγόμενα θεσμικά όργανα« (βλ. διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2008, Portela κατά Επιτροπής T-137/07, EU:T:2008:589, σκέψη 80 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

133 Ασφαλώς, όπως επισημάνθηκε και προηγουμένως, λόγω της επίμαχης παράνομης συμπεριφοράς, η ενάγουσα δεν μπόρεσε να επιστρέψει να εργαστεί και να ζήσει στην Αίγυπτο από τις αρχές του 2005. Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η απόφασή της, τον Ιούλιο του 2007, να αγοράσει διαμέρισμα στις Βρυξέλλες και να λάβει για τον σκοπό αυτό ενυπόθηκο δάνειο είναι αποτέλεσμα, με καθοριστικό τρόπο, προσωπικής της επιλογής, και όχι της εν λόγω συμπεριφοράς. Υφίσταται, το πολύ, έμμεσος μόνο σύνδεσμος αιτίου–αιτιατού μεταξύ της συμπεριφοράς αυτής και των αποφάσεων αγοράς και δανείου. Συναφώς, μπορεί ιδίως να επισημανθεί ότι, στην αγωγή της, η ενάγουσα αναφέρει ότι «[π]ροκειμένου να εξασφαλίσει ακίνητη περιουσία ενόψει μελλοντικής πενιχρής συντάξεως γήρατος αποφάσισε τελικά να συνάψει σύμβαση δανείου για την αγορά ακινήτου στο Βέλγιο τον Ιούλιο του 2007».

134 Ως εκ τούτου το αίτημα αποκαταστάσεως της δεύτερης προβαλλόμενης υλικής ζημίας πρέπει να απορριφθεί.

– Επί της τρίτης προβαλλόμενης υλικής ζημίας

135 Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι, λόγω της επίμαχης παράνομης συμπεριφοράς, απώλεσε την ευκαιρία να επιστρέψει να εργαστεί στην Αίγυπτο από 1ης Ιανουαρίου 2004 και να ακολουθήσει μία επαγγελματική σταδιοδρομία αυξημένου κύρους, πιο δυναμική και πιο ελκυστική από οικονομικής απόψεως από τη σταδιοδρομία της στο Βέλγιο. Κυρίως, εκτιμά τη ζημία αυτή σε 50 % του καθαρού μισθού που λαμβάνει στο Βέλγιο από 1ης Ιανουαρίου 2004 έως την ημερομηνία της υπό κρίση αγωγής, ήτοι ποσό συνολικού ύψους 131 150 ευρώ. Επικουρικώς, λαμβάνοντας υπόψη τον καθαρό μισθό που έχει λάβει από τις 30 Οκτωβρίου 2008, ζητεί την πληρωμή 68 800 ευρώ.

136 Η ΕΥΕΔ υποστηρίζει ότι η ενάγουσα, αρνούμενη να αιτηθεί «movement certificate» και να της το προσκομίσει, όχι μόνο δεν επέδειξε «εύλογη επιμέλεια» για τον περιορισμό της εκτάσεως της τρίτης προβαλλόμενης ζημίας, αλλά επιπλέον διέρρηξε κάθε αιτιώδη συνάφειας μεταξύ της επίμαχης παράνομης συμπεριφοράς και της ζημίας αυτής. Εξάλλου, αμφισβητεί ότι η θέση εργασίας της ενάγουσας στο Βέλγιο είναι μειωμένου κύρους και λιγότερο ενδιαφέρουσα από εκείνη που θα μπορούσε να έχει στην Αίγυπτο και δηλώνει ότι η ενάγουσα δεν προσκομίζει αποδείξεις σχετικά με τις αποδοχές που θα μπορούσε να λάβει στην Αίγυπτο. Τέλος, υποστηρίζει ότι το ζητούμενο δυνάμει της εν λόγω ζημίας ποσό είναι εντελώς αβάσιμο.

137 Το αίτημα αποζημιώσεως της ενάγουσας για την απώλεια ευκαιρίας να ακολουθήσει επαγγελματική σταδιοδρομία πιο ελκυστική και πιο επωφελή στην Αίγυπτο πρέπει να απορριφθεί, δεδομένου ότι η ύπαρξη της φερόμενης αυτής ζημίας δεν αποδεικνύεται επαρκώς.

138 Βεβαίως, προκύπτει σαφώς από τη δικογραφία, και δεν αμφισβητείται μεταξύ των διαδίκων, ότι, λόγω της παράνομης παραλείψεως της αντιπροσωπείας να χορηγήσει το έντυπο «estemara 6» στο όνομα της ενάγουσας και να τακτοποιήσει εκ των υστέρων την κατάστασή της, η ενάγουσα απώλεσε ευκαιρίες εργασίας στην Αίγυπτο τον Φεβρουάριο του 2005, τον Απρίλιο του 2005, τον Σεπτέμβριο του 2005, τον Ιανουάριο του 2006 και τον Μάρτιο του 2007 και αναγκάστηκε να συνεχίσει να εργάζεται και να κατοικεί στο Βέλγιο.

139 Ωστόσο, η θέση της ενάγουσας κατά την οποία η σταδιοδρομία που θα μπορούσε να έχει στην Αίγυπτο θα ήταν αυξημένου κύρους και πιο ελκυστική από διανοητικής και οικονομικής απόψεως από τη σταδιοδρομία της στο Βέλγιο στηρίζεται αμιγώς σε εικασίες.

140 Συγκεκριμένα, πρώτον, παρότι η ενάγουσα διατείνεται, στα δικόγραφά της, ότι μπόρεσε να βρει στο Βέλγιο «μόνο μια θέση γραμματέως σε μια μικρή επιχείρηση [ASBL (μη κερδοσκοπικού σκοπού)] εμπορίας ψευδάργυρου», από τη σύμβαση εργασίας της που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Α 18 της αγωγής και από επιστολή περιεχόμενη στο παράρτημα C 3 του υπομνήματος απαντήσεως προκύπτει ότι προσελήφθη, τον Σεπτέμβριο του 2001, ως «Assistant to Market Development Coordinator and Environment and Public Affairs Manager» (βοηθός του συντονιστή αναπτύξεως αγοράς και του διευθυντή περιβάλλοντος και δημοσίων υποθέσεων). Περαιτέρω, οι άδειες εργασίας της αναφέρουν ότι είναι «υπεύθυνη σχεδίων έργων» και ένα μνημόνιο της 13ης Φεβρουαρίου 2013 που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Α 18 της αγωγής τη χαρακτηρίζει ως «Executive and Personal Assistant» (εκτελεστική και προσωπική βοηθό).

141 Δεύτερον, στην αγωγή, η ενάγουσα συγκρίνει την επαγγελματική της κατάσταση στο Βέλγιο με τα καθήκοντα που ασκούσε στο πλαίσιο της αντιπροσωπείας, «υπηρεσία με εξήντα περίπου εργαζόμενους, με διεθνή χαρακτήρα, αντίστοιχη με αυξημένου κύρους οργανισμό». Η σύγκριση αυτή, όμως, ουδόλως ασκεί επιρροή, δεδομένου ότι η ίδια ενάγουσα, τον Οκτώβριο του 2001, αποφάσισε να παραιτηθεί από τα εν λόγω καθήκοντα και να εργαστεί στο Βέλγιο.

142 Τρίτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ενάγουσα δεν τεκμηριώνει με κανένα αποδεικτικό στοιχείο τα σχετικά με το ύψος των αποδοχών που θα ελάμβανε στην Αίγυπτο επιχειρήματά της. Όσον αφορά τη μέθοδο για τον καθορισμό της ποσοτικοποιήσεως της προβαλλόμενης αυτής ζημίας, ήτοι την εφαρμογή συντελεστή 50 % επί του καθαρού μισθού που λαμβάνει στο Βέλγιο, αυτή είναι εντελώς αυθαίρετη.

143 Τέταρτον, ο ισχυρισμός της ενάγουσας κατά τον οποίο δεν διαθέτει «ιδιαίτερα προσόντα, περιζήτητα από τους εργοδότες» στο Βέλγιο δεν είναι καθόλου πειστικός. Βεβαίως, η ενάγουσα διαθέτει μόνο βασικές γνώσεις ολλανδικών, αλλά μιλά τη γαλλική, την αγγλική και την αραβική γλώσσα, πέραν του ότι έχει καλή κατανόηση της ισπανικής και της ιταλικής γλώσσας. Επιπλέον, η 10ετής εμπειρία της στην αντιπροσωπεία, ιδίως λαμβανομένης υπόψη της σχετικής περιγραφής που περιλαμβάνεται στο δικόγραφο της αγωγής, συνιστά προφανώς ένα πλεονέκτημα από επαγγελματικής απόψεως.

144 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το αίτημα αποκαταστάσεως της τρίτης προβαλλόμενης υλικής ζημίας πρέπει να απορριφθεί.

– Επί της τέταρτης προβαλλόμενης υλικής ζημίας

145 Η τέταρτη προβαλλόμενη από την ενάγουσα υλική ζημία συνίσταται στο μειωμένο ύψος συντάξεως γήρατος την οποία θα μπορέσει να λάβει στο Βέλγιο. Υποστηρίζει ότι, λόγω της παράνομης συμπεριφοράς της αντιπροσωπείας και της ΕΥΕΔ, δεν μπορεί να συμπληρώσει τον ελάχιστο αριθμό ετών που απαιτούνται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος στην Αίγυπτο και ότι οι περίοδοι καταβολής εισφορών που έχει τη δυνατότητα να συμπληρώσει στο Βέλγιο είναι πολύ μικρές για τη χορήγηση πλήρους συντάξεως γήρατος. Ως εκ τούτου, ζητεί, τόσο κυρίως όσο και επικουρικώς, την καταβολή ποσού 181 440 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στη «διαφορά μεταξύ της συντάξεως γήρατος που θα λάβει και του ποσού που θα ελάμβανε σε περίπτωση πλήρους ασφαλιστικής σταδιοδρομίας ισοδύναμων αποδοχών από τα 63 έως τα 83 της έτη».

146 Η ΕΥΕΔ αντιτείνει, κατ' ουσίαν, ότι η τέταρτη προβαλλόμενη ζημία δεν είναι παρούσα, βέβαιη και καθορισμένη.

147 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η τέταρτη προβαλλόμενη υλική ζημία στερείται παντελώς βέβαιου χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, η ενάγουσα στηρίζει τις αξιώσεις της στην αμιγώς υποθετική παραδοχή κατά την οποία, αν είχε τη δυνατότητα να επιστρέψει να εργαστεί στην Αίγυπτο, θα είχε καταβάλει εισφορές για επαρκή αριθμό ετών, ήτοι 20 έτη κατ' ελάχιστον, για να μπορεί να λάβει σύνταξη γήρατος εκεί, πριν να υπολογίσει το ύψος της εν λόγω ζημίας βασιζόμενη στην, επίσης αμιγώς υποθετική, παραδοχή της πλήρους σταδιοδρομίας, και, ως εκ τούτου, της πλήρους συντάξεως γήρατος, στο Βέλγιο.

148 Κατά συνέπεια, το αίτημα αποκαταστάσεως της τέταρτης προβαλλόμενης υλικής ζημίας δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

– Επί της προβαλλόμενης ηθικής βλάβης

149 Πρώτον, η ενάγουσα υποστηρίζει, παραπέμποντας στα συνημμένα στο δικόγραφο της αγωγής ιατρικά πιστοποιητικά, ότι η παράνομη συμπεριφορά της αντιπροσωπείας και της ΕΥΕΔ την περιήγαγε σε κατάσταση άγχους και αγωνίας, προκαλώντας της πεπτικές και δερματικές διαταραχές καθώς και βαθιά κατάθλιψη. Δεύτερον, προβάλλει ότι υποφέρει λόγω της αποστάσεως από την οικογένειά της και τους φίλους της. Εκτιμά τη διπλή αυτή ηθική βλάβη ex aequo et bono στα 50 000 ευρώ.

150 Η ΕΥΕΔ διατείνεται ότι δεν υφίσταται κανένας αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παράνομης συμπεριφοράς και της διπλής αυτής ηθικής βλάβης και ότι, εν πάση περιπτώσει, οποιοσδήποτε τυχόν αιτιώδης συνάφεια θα είχε διαρραγεί από τη συμπεριφορά της ίδιας της ενάγουσας.

151 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα διάφορα ιατρικά πιστοποιητικά και βεβαιώσεις που είναι συνημμένα στο δικόγραφο της αγωγής αποδεικνύουν ότι, κατά την χρονική περίοδο που συμπίπτει με την περίοδο της υπό εξέταση διαφοράς, η ενάγουσα είχε προβλήματα υγείας, τόσο από σωματικής όσο και από ψυχολογικής απόψεως, και υπέφερε λόγω της απομακρύνσεως από τη χώρα καταγωγής της, την οικογένειά της και τους φίλους της.

152 Επιπλέον, προκύπτει επαρκώς κατά νόμο από τη δικογραφία ότι τα προβλήματα και οι παθήσεις αυτές ανέκυψαν λόγω της παράνομης και εντελώς ασεβούς συμπεριφοράς της αντιπροσωπείας και της ΕΥΕΔ. Η συμπεριφορά αυτή περιήγαγε την ενάγουσα σε ιδιαιτέρως δύσκολη θέση, προκαλώντας της ιδίως άγχος και εύλογη κατάθλιψη.

153 Για τους λόγους που εκτέθηκαν ήδη στη σκέψη 90 ανωτέρω, δεν μπορεί να προβάλλεται σοβαρά, όπως προβάλλει η ΕΥΕΔ, ότι η απόφαση της ενάγουσας να παραμείνει στο Βέλγιο από το 2005 αποτελεί προσωπική και ελεύθερη επιλογή εκ μέρους της. Εξάλλου, για τους λόγους που μνημονεύθηκαν ήδη στις σκέψεις 118 και 119 ανωτέρω, δεν μπορεί να προσαφθεί στην ενάγουσα ότι αρνήθηκε να προσκομίσει στην αντιπροσωπεία και στην ΕΥΕΔ ένα «movement certificate».

154 Το ύψος της διπλής ηθικής βλάβης που υπέστη η ενάγουσα λόγω της παράνομης συμπεριφοράς της αντιπροσωπείας και της ΕΥΕΔ πρέπει να εκτιμηθεί ex aequo et bono, υπό το πρίσμα των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, κατά την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως, σε 25 000 ευρώ.

155 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, η υπό κρίση αγωγή πρέπει συνεπώς να γίνει δεκτή εν μέρει, στον βαθμό που ζητείται η ικανοποίηση της διπλής ηθικής βλάβης που υπέστη η ενάγουσα, τούτο δε στο προαναφερθέν ποσό των 25 000 ευρώ. Κατά τα λοιπά, πρέπει να απορριφθεί.

Επί του αιτήματος λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας

156 Όπως εκτέθηκε στη σκέψη 47 ανωτέρω, η ενάγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να διατάξει την ΕΥΕΔ, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, να προσκομίσει τα έγγραφα που αποδεικνύουν τις ενέργειες στις οποίες προέβησαν η αντιπροσωπεία και η ΕΥΕΔ προκειμένου να επιλύσουν την υπό εξέταση διαφορά.

157 Η ΕΥΕΔ, τονίζοντας ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να κρίνει την ενδεχόμενη ανάγκη να συμπληρώσει τα πληροφοριακά στοιχεία που διαθέτει στις υποθέσεις των οποίων έχει επιληφθεί, έχει επισυνάψει ως παράρτημα στο υπόμνημα ανταπαντήσεώς της αντίγραφα των διαφόρων, σχετικών με τις εν λόγω ενέργειες επιστολών, ανταλλαγεισών ιδίως με έναν Αιγύπτιο δικηγόρο.

158 Υπό τις συνθήκες αυτές, και λαμβανομένων υπόψη των λοιπών εγγράφων που κατατέθηκαν στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως, από τα οποία το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι έχει επαρκώς διαφωτισθεί, δεν συντρέχει λόγος να διαταχθούν τα ζητούμενα από την ενάγουσα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

159 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Εντούτοις, αν τούτο δικαιολογείται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ένας διάδικος, πέραν των δικαστικών εξόδων του, φέρει και μέρος των εξόδων του αντιδίκου.

160 Καθόσον η αγωγή έγινε εν μέρει δεκτή, κατά δικαία εκτίμηση των επιδίκων περιστατικών αποφασίζεται ότι η ενάγουσα θα φέρει τα δύο δέκατα των δικών της δικαστικών εξόδων και τα δύο δέκατα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η ΕΥΕΔ, η δε ΕΥΕΔ θα φέρει τα οκτώ δέκατα των δικών της εξόδων και τα οκτώ δέκατα των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η ενάγουσα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) να καταβάλει αποζημίωση 25 000 ευρώ στη Randa Chart.

2) Απορρίπτει την αγωγή κατά τα λοιπά.

3) Η R. Chart φέρει τα δύο δέκατα των δικαστικών της εξόδων και τα δύο δέκατα των εξόδων της ΕΥΕΔ.

4) Η ΕΥΕΔ φέρει τα οκτώ δέκατα των δικαστικών της εξόδων και τα οκτώ δέκατα των εξόδων της R. Chart.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Δεκεμβρίου 2015.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς 1

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 6

Σκεπτικό 7

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις 7

Επί του παραδεκτού 9

Επί της ουσίας 14

Επί των φερόμενων παράνομων ενεργειών 14

– Επί της παραλείψεως εκδόσεως του εντύπου «estemara 6» στο όνομα της ενάγουσας και τακτοποιήσεως εκ των υστέρων της καταστάσεώς της 15

– Επί της προσπάθειας της αντιπροσωπείας προς χορήγηση του «movement certificate» 18

Επί των προβαλλομένων ζημιών και του αιτιώδους συνάφειας 18

– Επί της δεύτερης προβαλλόμενης υλικής ζημίας 19

– Επί της τρίτης προβαλλόμενης υλικής ζημίας 20

– Επί της τέταρτης προβαλλόμενης υλικής ζημίας 21

– Επί της προβαλλόμενης ηθικής βλάβης 21

Επί του αιτήματος λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας 22

Επί των δικαστικών εξόδων 22